

Rada
Európskej únie

V Bruseli 31. mája 2022
(OR. en)

9598/22

**Medziinštitucionálny spis:
2022/0167(COD)**

JAI 768
COPEN 212
DROIPEN 72
CODEC 799

NÁVRH

Od:	Martine DEPREZOVÁ, riaditeľka, v zastúpení generálnej tajomníčky Európskej komisie
Dátum doručenia:	25. mája 2022
Komu:	Generálny sekretariát Rady
Č. dok. Kom.:	COM(2022) 245 final
Predmet:	Návrh SMERNICE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY o vymáhaní majetku a konfiškácii

Delegáciám v prílohe zasielame dokument COM(2022) 245 final.

Príloha: COM(2022) 245 final

EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 25. 5. 2022
COM(2022) 245 final

2022/0167 (COD)

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY

o vymáhaní majetku a konfiškácii

{SEC(2022) 245 final} - {SWD(2022) 245 final} - {SWD(2022) 246 final}

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

Jednou z najväčších hrozieb pre bezpečnosť Európskej únie je organizovaná trestná činnosť. Nadnárodný dosah organizovanej trestnej činnosti, jej systematické používanie násilia a korupcie a jej bezprecedentný stupeň prenikania do hospodárstva boli odhalené v operáciách EncroChat, Sky ECC a ANOM¹, ktoré sa uskutočnili v rokoch 2020 – 2021. Na základe následných vyšetrovaní, ktoré začali členské štáty, ako aj Europol a Eurojust (viac ako 2 500 vyšetrovaní len z EncroChat), vykonali vnútroštátne orgány viac ako 10 000 zatknutí, zadržali takmer 250 ton drog a zhabali viac ako 600 miliónov EUR v hotovosti, ako aj ďalšie aktíva vrátane stoviek vozidiel, plavidiel, lietadiel a luxusných predmetov.

Zločinecké skupiny využívajú sofistikované prostriedky na pranie svojich obrovských príjmov, ktoré sa každoročne odhadujú na najmenej 139 miliárd EUR². Ako sa zdôrazňuje v stratégii EÚ na boj proti organizovanej trestnej činnosti (2021 – 2025)², zbavenie zločincov týchto nezákonných ziskov je nevyhnutné na narušenie činností zločineckých skupín a na predchádzanie ich prenikaniu do legálneho hospodárstva. Keďže hlavným motívom organizovanej trestnej činnosti je finančný zisk, vymáhanie majetku je veľmi účinným mechanizmom na odrádzanie od trestnej činnosti. S cieľom zabezpečiť, aby sa trestná činnosť nevyplácala, Komisia vo svojej stratégii EÚ na boj proti organizovanej trestnej činnosti oznámila zámer posilniť pravidlá vymáhania a konfiškácie majetku, pričom zohľadnila správu Komisie z roku 2020 „Vymáhanie majetku a konfiškácia: zabezpečenie, aby sa trestná činnosť nevyplácala“³.

V rozhodnutí Rady o úradoch pre vyhľadávanie majetku⁴ z roku 2007 sa od členských štátov vyžaduje, aby zriadili úrady pre vyhľadávanie majetku s cieľom uľahčiť vyhľadávanie a identifikáciu príjmov z trestnej činnosti, a stanovujú sa v ňom minimálne požiadavky na uľahčenie ich cezhraničnej spolupráce. V smernici o konfiškácii z roku 2014⁵, ktorá čiastočne nahrádza predchádzajúce legislatívne nástroje, sa stanovujú minimálne pravidlá pre

¹ Europol, „[Dismantling of an encrypted network sends shockwaves through organised crime groups across Europe](#)“ (Rozpustenie šifrovanej siete vyvolalo rozruch medzi organizovanými zločineckými skupinami v celej Európe), 2. júla 2020; „[New major interventions to block encrypted communications of criminal networks](#)“ (Nové veľké zásahy na blokovanie šifrovanej komunikácie zločineckých sietí), 10. marca 2021; „[800 criminal arrested in biggest ever law enforcement operation against encrypted communication](#)“ (800 zločincov zatknutých v rámci doteraz najväčšej operácie presadzovania práva proti šifrovanej komunikácii), 8. júna 2021.

² Oznámenie Komisie o stratégii EÚ na boj proti organizovanej trestnej činnosti na roky 2021 – 2025 [COM(2021) 170, 14. 4. 2021].

³ Správa Komisie Európskemu parlamentu a Rade Vymáhanie majetku a konfiškácia: zabezpečenie, aby sa trestná činnosť nevyplácala [COM(2020) 217 final, 2. 6. 2020].

⁴ Rozhodnutie Rady 2007/845/SVV zo 6. decembra 2007 o spolupráci medzi úradmi pre vyhľadávanie majetku v členských štátoch pri vypátraní a identifikácii príjmov z trestnej činnosti alebo iného majetku súvisiaceho s trestnou činnosťou (Ú. v. EÚ L 332, 18.12.2007, s. 103).

⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/42/EÚ z 3. apríla 2014 o zaistení a konfiškácii prostriedkov a príjmov z trestnej činnosti v Európskej únii (Ú. v. EÚ L 127, 29.4.2014, s. 39).

zaisťovanie, správu a konfiškáciu majetku pochádzajúceho z trestnej činnosti. Napriek tomu nie sú systémy členských štátov na vymáhanie majetku dostatočne vybavené na to, aby účinne riešili komplexný spôsob práce zločineckých skupín. Vnútroštátne orgány majú obmedzené spôsobilosti na rýchle vyhľadávanie, identifikáciu a zaistenie majetku, neefektívna správa zaisteného majetku znamená, že majetok stráca hodnotu pred prijatím rozhodnutia o jeho konfiškácii a existujúce nástroje konfiškácie sa nevzťahujú na všetky kriminálne trhy s vysokými príjmami a neriešia zložité štruktúry a metódy zločineckých skupín. Inštitúcie EÚ už dlho uznávajú potrebu posilniť režim EÚ na vymáhanie majetku. Rada v júni 2020 vyzvala Komisiu, aby zvážila posilnenie právneho rámca pre správu zaisteného majetku a udelenie dodatočných právomocí úradom pre vyhľadávanie majetku, napríklad na urýchlené zaistenie majetku, a prístupu k súboru verejných registrov⁶. Európsky parlament vyzval na posilnené pravidlá vymáhania majetku⁷. Tieto výzvy dopĺňajú predchádzajúcu žiadosť oboch spoluzákondarcov o analýzu uskutočniteľnosti zavedenia ďalších spoločných pravidiel o konfiškácii majetku pochádzajúceho z trestnej činnosti, a to aj v prípade, že nedošlo k odsúdeniu⁸.

Navrhovanou smernicou o vymáhaní a konfiškácii majetku sa preto posilnia spôsobilosti príslušných orgánov identifikovať, zaistiť a spravovať majetok a posilnia a rozšíria sa možnosti konfiškácie tak, aby sa vzťahovala na všetky príslušné trestné činnosti, ktoré vykonávajú organizované zločinecké skupiny, čím sa umožní konfiškácia všetkého príslušného majetku. Smernica napokon zlepši spoluprácu medzi všetkými orgánmi zapojenými do vymáhania majetku a podporí strategickejší prístup k vymáhaniu majetku prostredníctvom väčšieho záväzku týchto orgánov dosiahnuť spoločné ciele v tejto oblasti.

Okrem toho v reakcii na ruskú vojenskú agresiu proti Ukrajine Európska únia prijala reštriktívne opatrenia voči Rusku a Bielorusku, pri ktorých sa vychádzalo z reštriktívnych opatrení pôvodne zavedených v marci 2014 a ich rozširovaní v reakcii na nezákonnú anexiu Krymu a Sevastopoľa Ruskom. Tieto opatrenia prijaté na základe článku 29 Zmluvy o Európskej únii (ZEU) a článku 215 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) zahŕňajú odvetvové opatrenia a jednotlivé opatrenia vo forme zmrazenia aktív a obmedzení vstupu, ako aj doložky proti obchádzaniu, ktoré zakazujú vedomú a úmyselnú účasť na činnostiach, ktorých cieľom je obchádzanie týchto opatrení, a ďalšie povinnosti, najmä pokiaľ ide o podávanie správ o krokoch prijatých na vykonávanie reštriktívnych opatrení Únie. S cieľom ďalej bojovať proti riziku porušovania takýchto opatrení Komisia 25. mája 2022 prijala návrh rozhodnutia Rady o doplnení porušovania reštriktívnych opatrení Únie do oblastí trestnej činnosti stanovených v článku 83 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie⁹ spolu s oznámením týkajúcim sa smernice o trestných sankciách za porušenie reštriktívnych

⁶ Závety Rady o posilnení finančného vyšetrovania na účely boja proti závažnej a organizovanej trestnej činnosti, dokument Rady 8927/20, 17. júna 2020.

⁷ Uznesenie Európskeho parlamentu z 15. decembra 2021 o vplyve organizovanej trestnej činnosti na vlastné zdroje EÚ a na zneužívanie finančných prostriedkov EÚ s osobitným zreteľom na zdieľané riadenie z hľadiska auditu a kontroly, P9_TA(2021)0501, [2020/2221(INI)].

⁸ Vyhlásenie Európskeho parlamentu a Rady o analýze, ktorú má vykonať Komisia, dokument Rady 7329/1/14/REV 1 ADD 1.

⁹ Pridať referenčnú značku.

opatrení Únie¹⁰ s cieľom identifikovať porušovanie práva Únie v oblasti reštriktívnych opatrení (porušenie reštriktívnych opatrení Únie) ako oblasť obzvlášť závažnej trestnej činnosti s cezhraničným rozmerom. V oznámení sa takisto načrtol možný obsah návrhu smernice, ktorou sa stanovujú minimálne pravidlá pre vymedzenie trestných činov a sankcií v tejto oblasti trestnej činnosti, ktorý by mohol nasledovať, ak by Rada po získaní súhlasu Európskeho parlamentu prijala tento návrh rozhodnutia Rady, čím by sa mohol rozšíriť zoznam oblastí trestnej činnosti, v ktorých môže Únia stanoviť minimálne pravidlá týkajúce sa vymedzenia trestných činov a sankcií. V dôsledku toho by sa navrhovaná smernica, ktorá by zahŕňala nielen pravidlá o vyhľadávaní a identifikácii majetku, ako aj o správe majetku, ale aj pravidlá o zaistení a konfiškácii, mala vzťahovať aj na porušenie reštriktívnych opatrení Únie, ak takéto konanie predstavuje vymedzený trestný čin.

Okrem toho s cieľom uľahčiť účinné vykonávanie reštriktívnych opatrení Únie vo všetkých členských štátoch sa v navrhovanej smernici stanovujú ustanovenia umožňujúce rýchle vyhľadanie a identifikáciu majetku, ktorý vlastní alebo kontrolujú osoby alebo subjekty, na ktoré sa vzťahujú takéto opatrenia, a to aj prostredníctvom spolupráce s tretími krajinami, s cieľom odhaľovať trestné činy súvisiace s porušovaním reštriktívnych opatrení Únie, predchádzať im a vyšetrovať ich.

- **Súlad s existujúcimi ustanoveniami v tejto oblasti politiky**

Tento návrh je súčasťou globálneho boja proti organizovanej trestnej činnosti, korupcii a praniu špinavých peňazí. Vykonáva sa ním Dohovor Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu (UNTOC) a jeho protokoly¹¹ a Dohovor Organizácie Spojených národov proti korupcii (UNCAC)¹², Varšavský dohovor Rady Európy¹³, ako aj odporúčanie 4 Finančnej akčnej skupiny (FATF), pričom sa v rámci všetkých vyžaduje, aby zmluvné štáty prijali opatrenia, ktoré umožnia ich príslušným orgánom zaistiť a skonfiškovať príjmy z trestnej činnosti a nástroje na jej páchanie.

Je takisto súčasťou širšieho úsilia na úrovni EÚ v boji proti závažnej a organizovanej trestnej činnosti. V tejto súvislosti dopĺňa súbor legislatívnych nástrojov, ktorými sa harmonizuje vymedzenie trestných činov a sankcií súvisiacich s trestnými činnosťami, ako aj ďalšie nástroje zamerané na predchádzanie súvisiacim nezákonným činnostiam ako falšovanie, nedovolené obchodovanie s kultúrnymi objektmi, daňové trestné činy a falšovanie a pozmeňovanie verejných listín alebo na boj proti nim.

¹⁰ Pridať referenčnú značku.

¹¹ Dohovor Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu, Protokol o prevencii, potláčaní a trestaní obchodovania s ľuďmi, osobitne so ženami a deťmi; Protokol proti pašovaniu migrantov po súši, po mori a letecky, rezolúcia Valného zhromaždenia OSN 55/25 z 15. novembra 2000 a Protokol proti nezákonnej výrobe a obchodovaniu so strelnými zbraňami, rezolúcia Valného zhromaždenia OSN 55/255 z 31. mája 2001.

¹² Dohovor Organizácie Spojených národov proti korupcii, rezolúcia Valného zhromaždenia OSN 58/43 z 1. októbra 2003.

¹³ Dohovor Rady Európy o praní špinavých peňazí, vyhľadávaní, zaistení a konfiškácii ziskov z trestnej činnosti a o financovaní terorizmu (CETS č. 198).

Na druhej strane je tento návrh v súlade s účinným vykonávaním politiky EÚ v oblasti bezpečnosti, ktorá pozostáva zo súboru nelegislatívnych a legislatívnych opatrení, ktorých cieľom je poskytnúť orgánom presadzovania práva a súdnym orgánom nástroje na predchádzanie širokej škále trestných činností a boj proti nim a zaistiť vysokú úroveň bezpečnosti v Európskej únii, najmä prostredníctvom cezhraničnej spolupráce, a k tomuto účinnému vykonávaniu prispieva. Patrí sem najmä nariadenie (EÚ) 2018/1805¹⁴, ktoré uľahčuje vzájomné uznávanie príkazov na zaistenie a konfiškáciu v celej EÚ.

Návrh zároveň prispieva k právnemu rámcu stanovujúcemu reštriktívne opatrenia Únie, ktorého cieľom je zabezpečiť ich komplexné vykonávanie v celej Únii a ktorým sa od členských štátov vyžaduje, aby stanovili pravidlá týkajúce sa sankcií uplatniteľných v prípade porušenia príslušných predpisov, a je s ním v súlade.

2. PRÁVNÝ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právny základ

Smernica vychádza z článku 82 ods. 2, článku 83 ods. 1 a 2 a článku 87 ods. 2 ZFEÚ.

Na opatrenia týkajúce sa zaistenia a konfiškácie sa vzťahuje článok 83 ods. 1 ZFEÚ, ktorý umožňuje stanoviť minimálne pravidlá týkajúce sa vymedzenia sankcií v oblastiach obzvlášť závažnej trestnej činnosti s cezhraničným rozmerom za trestné činy uvedené v tomto článku. Rozsah týchto opatrení sa rozširuje na trestné činy spáchané v rámci zločineckých skupín, pričom organizovaná trestná činnosť je „európsky trestný čin“ v zmysle článku 83 ods. 1 ZFEÚ. To by zahŕňalo aj porušenie reštriktívnych opatrení Únie harmonizovaných na úrovni EÚ. Zahŕnutie trestných činov, ktoré sú buď harmonizované na úrovni EÚ, alebo v prípade ktorých je príslušná oblasť politiky harmonizovaná na úrovni EÚ, je takisto opodstatnené, pretože navrhované opatrenia týkajúce sa zaistenia a konfiškácie sú nevyhnutné na zabezpečenie účinného vykonávania politiky Únie v oblasti, ktorá bola predmetom harmonizačných opatrení, a preto sa na ne vzťahuje článok 83 ods. 2 ZFEÚ. Opatrenia zamerané na zlepšenie správy zaisteného a skonfiškovaného majetku sú potrebné na zabezpečenie účinného vykonávania opatrení na zaistenie a konfiškáciu a sú doplnujúcimi požiadavkami, na ktoré sa vzťahuje článok 83 ZFEÚ. To platí aj pre ustanovenia, ktorých cieľom je vyvinúť komplexnejšiu stratégiu na vymáhanie aktív, spolu s mechanizmami spolupráce medzi orgánmi na vnútroštátnej úrovni a ustanoveniami, ktorých cieľom je zabezpečiť, aby príslušné orgány mali potrebné zdroje na vykonávanie svojich úloh.

Okrem toho opatrenia týkajúce sa vyhľadávania a identifikácie majetku alebo spolupráce medzi úradmi pre vyhľadávanie majetku a úradmi pre správu majetku s ich partnermi v iných členských štátoch takisto prispievajú k účinnej cezhraničnej spolupráci v súvislosti s prevenciou, odhaľovaním a vyšetrovaním trestných činov. Ako také patria do rozsahu pôsobnosti článku 87 ods. 2 ZFEÚ.

¹⁴ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1805 zo 14. novembra 2018 o vzájomnom uznávaní príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu (Ú. v. EÚ L 303, 28.11.2018, s. 1).

Keďže rozsah pôsobnosti článku 87 ZFEÚ nie je obmedzený, pokiaľ ide o trestné činy, na ktoré sa vzťahuje, uvedené opatrenia sa vzťahujú aj na porušenie reštriktívnych opatrení Únie, pokiaľ takéto porušenie predstavuje trestný čin podľa vymedzenia vo vnútroštátnom práve, za predpokladu, že uľahčujú predchádzanie porušeniam reštriktívnych opatrení Únie a ich odhaľovanie.

Na procesné záruky uvedené v tejto smernici, ako aj na ustanovenie na zabezpečenie náhrady škody obetiam sa navyše vzťahuje článok 82 ods. 2 ZFEÚ.

- **Subsidiarita (v prípade inej ako výlučnej právomoci)**

Individuálne úsilie členských štátov bojovať proti organizovanej trestnej činnosti nie je dostatočné na riešenie cezhraničnej povahy organizovaných zločineckých skupín, pričom 70 % zločineckých skupín pôsobiach v EÚ pôsobí vo viac ako troch členských štátoch¹⁵ a skrýva a opätovne investuje majetok získaný z trestných činností na vnútornom trhu EÚ. Zločinecké skupiny využívajú komplexnú sieť bankových účtov a krycích spoločností v rôznych jurisdikciách, aby zamaskovali audítorský záznam a skryli zdroj a vlastníctvo finančných prostriedkov, pričom zločinci sa údajne zameriavajú na členské štáty so slabšími systémami na vymáhanie majetku¹⁶.

Obnovené úsilie v celej Únii proti finančným prostriedkom zločineckých skupín je preto kľúčové pre účinné vymáhanie nástrojov a príjmov z trestnej činnosti. Navrhovanou smernicou sa uľahčí cezhraničná spolupráca a prispeje sa ňou k účinnejšiemu boju proti organizovanej trestnej činnosti.

- **Proporcionalita**

V súlade so zásadou proporcionality podľa článku 5 ods. 4 ZEÚ sa navrhovaná smernica obmedzuje na to, čo je potrebné a primerané na vykonávanie spoločnej minimálnej normy v celej EÚ.

Návrh posilňuje spôsobilosti a nástroje na vyhľadávanie a identifikáciu, zaistenie, správu a konfiškáciu nezákonne nadobudnutého majetku. Opatrenia sa pri zabezpečení dostatočne širokého rozsahu zameriavajú najmä na nezákonne nadobudnutý majetok súvisiaci s trestnými činnosťami, ktoré sa vykonávajú v rámci organizovanej trestnej činnosti. V návrhu sa objasňuje niekoľko povinností všeobecnejšieho charakteru, čím sa znižujú rozdiely v členských štátoch, ktoré môžu byť prekážkami v cezhraničnej spolupráci, a poskytuje sa väčšia právna zrozumiteľnosť.

¹⁵ Europol, Hodnotenie hrozieb závažnej a organizovanej trestnej činnosti v Európskej únii „[*Corrupting Influence: The infiltration and undermining of Europe's economy and society by organised crimes*](#)“ (Korupčný vplyv: Infiltrácia a podkopávanie európskeho hospodárstva a spoločnosti organizovanou trestnou činnosťou), (2021).

¹⁶ Stretnutie s odborníkmi Eurojustu v júni 2016, citované z pracovného dokumentu útvarov Komisie „Posúdenie vplyvu, sprievodný dokument k návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o vzájomnom uznávaní príkazov na zaistenie a konfiškáciu“, SWD(2016) 468 final.

Vplyv navrhovaných opatrení na členské štáty, pokiaľ ide o potrebné zdroje a potrebu prispôbiť vnútroštátne rámce, navyše prevažujú prínosy, ktoré poskytujú lepšie spôsobilosti príslušných orgánov na vyhľadávanie a identifikáciu, zaistenie, správu a konfiškáciu nezákonne nadobudnutého majetku.

Okrem toho sa jednotlivé opatrenia obmedzujú na to, čo je nevyhnutné a primerané cieľom, ktorými sú narušovanie organizovanej trestnej činnosti a zbavenie zločincov značných nezákonných ziskov. Dá sa to dosiahnuť napríklad tak, že systematické začatie vyšetrovaní na vyhľadávanie majetku sa obmedzí na trestné činy, ktoré pravdepodobne prinesú značné hospodárske prínosy. Dosahuje sa to aj obmedzením možností konfiškácie v prípade, že nedošlo k odsúdeniu za konkrétny trestný čin, na trestné činy závažného charakteru, ktoré pravdepodobne prinesú značné prínosy. Celková proporcionalita sa zabezpečuje spojením rôznych opatrení so silnými zárukami.

- **Výber nástroja**

Návrh má formu smernice zameranej na zabezpečenie spoločnej minimálnej normy pre opatrenia na zaistenie a konfiškáciu vo všetkých členských štátoch a zároveň na posilnenie spoločných spôsobilostí, pokiaľ ide o vyhľadávanie, identifikáciu a správu majetku, ako aj na uľahčenie cezhraničnej spolupráce proti príjmom z trestnej činnosti. Výber právneho nástroja ponecháva členským štátom dostatočnú flexibilitu na vykonávanie spoločných opatrení v súlade s vnútroštátnymi právnymi tradíciami a organizačnými aspektmi.

V navrhovanej smernici sa stanovujú ustanovenia pre úrady pre vyhľadávanie majetku, ktoré sú v súčasnosti upravené v rozhodnutí Rady o úradoch pre vyhľadávanie majetku, ako aj pre aspekty konfiškácie, ktoré sú upravené v smernici o konfiškácii a v rámcovom rozhodnutí Rady 2005/212/SVV o konfiškácii príjmov, nástrojov a majetku z trestnej činnosti. Navrhovanou smernicou by sa nahradilo rámcové rozhodnutie Rady 2005/212/SVV, rozhodnutie Rady o úradoch pre vyhľadávanie majetku a smernica o konfiškácii, ktorými sa stanovujú spoločné normy pre vyhľadávanie a identifikáciu, zaistenie, správu a konfiškáciu majetku v jedinom nástroji. Kombináciou predtým rozptýlených povinností v rámci jedného nástroja by sa zabezpečil jednotnejší a strategickejší prístup k vymáhaniu majetku a spolupráca všetkých relevantných aktérov v rámci systému na vymáhanie majetku.

- **Výbor pre kontrolu regulácie**

Posúdenie vplyvu bolo predložené výboru pre kontrolu regulácie 2. februára 2022. Výbor pre kontrolu regulácie preskúmal návrh posúdenia vplyvu na svojom zasadnutí 2. marca 2022 a 4. marca 2022 vydal svoje kladné stanovisko bez výhrad.

3. VÝSLEDKY HODNOTENÍ *EX POST*, KONZULTÁCIÍ SO ZAJINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

- **Hodnotenia *ex post*/kontroly vhodnosti existujúcich právnych predpisov**

Vykonalo sa hodnotenie s cieľom posúdiť, či súčasný systém EÚ na vymáhanie majetku stále spĺňa svoj účel, a identifikovať nedostatky, ktoré by mohli brániť boju proti organizovanej trestnej činnosti. V súlade so zásadou „najprv vyhodnotiť“ sa pri hodnotení posudzovalo, či sa dosiahli pôvodne plánované výsledky, a identifikovali sa oblasti, v ktorých je potrebné ďalšie zlepšenie alebo aktualizácia existujúcich právnych nástrojov.

V tejto súvislosti dva hodnotené právne nástroje, rozhodnutie Rady o úradoch pre vyhľadávanie majetku a smernica o konfiškácii, prispeli k zvýšeniu spolupráce medzi úradmi pre vyhľadávanie majetku, k aproximácii koncepcií zaistenia a konfiškácie naprieč členskými štátmi a do určitej miery k zvýšeniu miery zaistenia a konfiškácie. V hodnotení sa však dospelo k záveru, že problémy s identifikáciou majetku pretrvávajú a že celková konfiškácia príjmov z trestnej činnosti zostáva príliš nízka na to, aby výrazne ovplyvnila zisky organizovanej trestnej činnosti. Napriek zlepšeniu rôznych aspektov systému na vymáhanie majetku po prijatí rozhodnutia Rady o úradoch pre vyhľadávanie majetku a smernice o konfiškácii problémy zistené pred prijatím príslušných aktov (a najmä smernice o konfiškácii) stále vo veľkej miere pretrvávajú spolu s množstvom nedostatkov, ktoré majú vplyv na kapacity členských štátov účinne a efektívne vyhľadávať a identifikovať, zaistiť, skonfiškovať a spravovať nezákonne nadobudnutý majetok.

- **Konzultácie so zainteresovanými stranami**

Pri príprave tohto návrhu Komisia viedla konzultácie so širokým spektrom zainteresovaných strán vrátane inštitúcií a agentúr EÚ, úradov pre vyhľadávanie majetku, orgánov presadzovania práva v členských štátoch, mimovládnych organizácií a občianskej spoločnosti, ako aj medzinárodných organizácií.

Konzultácie so zainteresovanými stranami sa uskutočnili rôznymi spôsobmi vrátane spätnej väzby na úvodné posúdenie vplyvu, podujatí so zainteresovanými stranami, seminárov, cielených konzultácií, verejných konzultácií, štúdie na podporu posúdenia vplyvu, pološtruktúrovaných rozhovorov a seminárov o možnostiach politiky.

Úvodné **posúdenie vplyvu** bolo zverejnené na účely spätnej väzby od 9. marca 2021 do 6. apríla 2021. Celkovo bolo prijatých 13 odpovedí od rôznych zainteresovaných strán.

V dňoch 25. a 26. mája 2021 sa konali dva **semináre zainteresovaných strán** so zástupcami úradov pre vyhľadávanie majetku a 1. a 2. júna 2021 s kontaktným výborom pre smernicu o konfiškácii. Cieľom týchto seminárov bolo získať názory na účinnosť, efektívnosť, relevantnosť, súdržnosť a pridanú hodnotu EÚ, pokiaľ ide o smernicu o konfiškácii a rozhodnutie Rady o úradoch pre vyhľadávanie majetku. Po týchto seminároch nasledovali cielené konzultácie formou písomných odpovedí účastníkov.

Verejná konzultácia sa konala od 21. júna do 27. septembra 2021 s cieľom zhromaždiť názory občanov a zainteresovaných strán. Celkovo bolo doručených 50 odpovedí.

V odpovediach sa zdôraznila dôležitosť cezhraničnej spolupráce orgánov presadzovania práva v boji proti príjmom z trestnej činnosti a objasnili sa prekážky účinnej identifikácie, správy a konfiškácie príjmov z trestnej činnosti, ako sú nedostatočné právomoci úradov pre vyhľadávanie majetku a ich nedostatočný prístup k údajom, ako aj obmedzený rozsah pôsobnosti smernice o konfiškácii. Respondenti sa okrem toho vyjadrili v prospech náležitej aktualizácie legislatívnych opatrení na riešenie takýchto problémov.

Komisia okrem toho zadala vypracovanie **štúdie na podporu prípravy posúdenia vplyvu**. Štúdiu vykonal externý konzultant v období od marca 2021 do decembra 2021. Príprava štúdie zahŕňala sekundárny výskum a takmer 40 pološtruktúrovaných rozhovorov so zainteresovanými stranami, ako sú Agentúra Európskej únie pre odbornú prípravu v oblasti presadzovania práva (CEPOL), Agentúra Európskej únie pre spoluprácu v oblasti presadzovania práva (Europol), Agentúra Európskej únie pre justičnú spoluprácu v trestných veciach (Eurojust), orgány presadzovania práva, úrady pre vyhľadávanie majetku a mimovládne organizácie. Okrem toho to boli ciele konzultácie vo forme písomných dotazníkov pre úrady pre vyhľadávanie majetku a členov kontaktného výboru pre smernicu o konfiškácii v júli 2021. Napokon sa v septembri 2021 uskutočnili štyri ďalšie semináre s cieľom zhromaždiť názory zainteresovaných strán na možnosti politiky a identifikovať potenciálne vplyvy možnosti politiky.

- **Posúdenie vplyvu**

V posúdení vplyvu, v ktorom sa podporil rozvoj tejto iniciatívy, sa preskúmali rôzne možnosti politiky na riešenie skutočnosti, že systém EÚ na vymáhanie majetku nie je dostatočne vybavený na to, aby účinne riešil komplexný spôsob práce zločineckých skupín. Okrem základného scenára, ktorý by neznamenal žiadnu zmenu oproti súčasnej situácii, boli analyzované tieto možnosti:

Možnosť 1, ktorá pozostáva z **nelegislatívnych opatrení** na podporu výmeny skúseností, znalostí a osvedčených postupov medzi príslušnými orgánmi s cieľom posilniť spôsobilosti a porozumenie v súvislosti s rôznymi fázami vymáhania majetku. Tieto výmeny by sa ďalej posilnili vypracovaním vhodných usmernení EÚ a v prípade potreby odbornou prípravou pre príslušné orgány.

Podľa **možnosti 2** by opatrenia pozostávali predovšetkým z **cielených zmien** rozhodnutia Rady o úradoch pre vyhľadávanie majetku a smernice o konfiškácii s cieľom určiť rozsah existujúcich všeobecných požiadaviek a posilniť ich účinnosť. Tieto opatrenia by zahŕňali požiadavky, aby členské štáty prijali národnú stratégiu vymáhania majetku a zabezpečili, aby príslušné orgány mali potrebné zručnosti a zdroje. Okrem toho by to znamenalo opatrenia zamerané na zlepšenie cezhraničnej spolupráce medzi úradmi pre vyhľadávanie majetku vrátane prístupu k databázam a rozšírených právomocí v oblasti zaistenia.

Možnosť 3 by okrem opatrení plánovaných v možnosti 2 obsahovala **podrobnejšie požiadavky** pre členské štáty pre všetky fázy procesu vymáhania. Zahŕňalo by to povinnosti ako systematické začatie finančného vyšetrovania, ako aj osobitné požiadavky v rámci správy majetku, ako je plánovanie pred zhabaním, predbežné predaje a zriadenie špecializovaných

úradov pre správu majetku. Okrem toho by sa rozsah pôsobnosti smernice o konfiškácii rozšíril tak, aby zahŕňal širší rozsah trestných činov: súčasné ustanovenie o konfiškácii bez predchádzajúceho odsúdenia by sa rozšírilo a zaviedol by sa model konfiškácie neoprávnene získaného majetku zabezpečujúci konfiškáciu majetku, ktorý nesúvisí s konkrétnym trestným činom.

Podľa **možnosti 4** by opatrenia vychádzali z opatrení v rámci možnosti 3, ale rozsah ustanovení by sa rozšíril na všetky trestné činy a znamenal by rozsiahlejšie požiadavky, pokiaľ ide o začatie vyšetrovaní. Okrem toho by sa stanovili konkrétnejšie podmienky týkajúce sa naliehavých príkazov na zaistenie a výmeny informácií medzi úradmi pre vyhľadávanie majetku.

Vzhľadom na rôzne hospodárske, sociálne a environmentálne vplyvy spojené s každou z možností, ale aj na ich hodnotu z hľadiska účinnosti, efektívnosti a proporcionality sa v posúdení vplyvu zistilo, že uprednostňovanou možnosťou je možnosť 3.

Opatrenia v rámci možnosti 1 môžu dopĺňať legislatívne zmeny, no vzhľadom na to, že zistené problémy do značnej miery vyplynuli z legislatívneho rámca, by tieto na účinné prekonanie zistených problémov nestačili. Možnosť 2 by podobne prispela k zlepšeniu súčasnej situácie len v obmedzenej miere, keďže tých niekoľko dodatočných požiadaviek v porovnaní so súčasným stavom by posilnilo spôsobilosti na vyhľadávanie a identifikáciu majetku len do určitej miery, nepostačovalo by na zabezpečenie účinnej správy zaisteného majetku a nezachytilo by všetky relevantné trestné činnosti, pokiaľ by rozsah opatrení na konfiškáciu zostal obmedzený.

Pokiaľ ide o možnosť 3, zistilo sa, že opatrenia týkajúce sa vyhľadávania a identifikácie majetku a opatrenia na zabezpečenie prijatia účinných mechanizmov správy majetku a modelov konfiškácie by do značnej miery zlepšili účinnosť systému na vymáhanie majetku. Napriek nákladom sa tieto opatrenia považujú za účinné vzhľadom na kvalitatívny skok v miere konfiškácie a za primerané vo vzťahu k administratívne zaťaženiu a zásahom do organizačnej štruktúry členských štátov. Pokiaľ ide o základné práva, zistilo sa, že vplyvy možnosti 3, a najmä nového modelu konfiškácie, sú vzhľadom na rozsah problému vyvážené zárukami a sledovaným cieľom politiky.

V súvislosti s možnosťou 4 sa očakávalo, že predpokladané zvýšenie účinnosti bude obmedzené v porovnaní s dodatočnými nákladmi a výraznejším zásahom do slobody členských štátov organizovať vnútroštátnu štruktúru na vymáhanie majetku podľa svojich rozhodnutí a vnútroštátnych preferencií.

Po kladnom stanovisku bez výhrad, ktoré 4. marca 2022 vydal Výbor pre kontrolu regulácie, bolo posúdenie vplyvu zrevidované s cieľom posilniť prezentáciu a porovnanie možností politiky vrátane ich nákladov, prínosov a vplyvov. Posúdenie vplyvu bolo ďalej revidované, aby sa v ňom lepšie zohľadnili názory rôznych zainteresovaných strán a to, ako sa zistené problémy líšia v členských štátoch. Napokon sa v revízii načrtáva prvý program monitorovania a hodnotenia zamýšľaného návrhu.

- **Regulačná vhodnosť a zjednodušenie**

V súlade s Programom regulačnej vhodnosti a efektívnosti (REFIT) Komisie by cieľom všetkých iniciatív zameraných na zmenu existujúcich právnych predpisov EÚ malo byť zjednodušenie a účinnejšie dosahovanie stanovených cieľov politiky (t. j. znížením nadbytočných regulačných nákladov). Z analýzy vplyvov vyplýva, že sa očakáva, že opatrenia stanovené v navrhovanej smernici budú mať vplyv z hľadiska zaťaženia členských štátov, ktorý by prevážili prínosy.

V rozsahu, v akom sa pri ustanoveniach v navrhovanej smernici predpokladá strategickejší prístup k vymáhaniu majetku, poskytujú sa účinnejšie nástroje na konfiškáciu majetku a zabezpečuje sa, aby príslušné orgány mali potrebné zdroje, zručnosti a právomoci, systémy členských štátov na vymáhanie majetku, ako aj ich cezhraničná spolupráca, sa výrazne zefektívnia.

Regulačné zaťaženie súvisiace s týmito opatreniami bude viac než kompenzované prínosmi z hľadiska identifikácie, zaistenia a konfiškácie väčšieho množstva nezákonne nadobudnutého majetku a zachovania alebo dokonca maximalizácie jeho hodnoty.

- **Základné práva**

Všetky opatrenia stanovené v tomto návrhu rešpektujú základné práva a slobody zakotvené v Charte základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) a musia sa uplatňovať v súlade s nimi. Akékoľvek obmedzenie výkonu týchto základných práv a slobôd podlieha podmienkam stanoveným v článku 52 ods. 1 charty, konkrétne dodržiavaniu zásady proporcionality, pokiaľ ide o legitímny cieľ skutočne plniť ciele všeobecného záujmu uznané Úniou a chrániť práva a slobody ostatných. Obmedzenia musia mať oporu v právnych predpisoch a musia rešpektovať podstatu práv a slobôd stanovených v charte.

Zásah navrhovaných opatrení do základných práv (najmä do vlastníckych práv) je odôvodnený potrebou účinne pripraviť zločincov, a najmä organizovanú trestnú činnosť, o ich nezákonne nadobudnutý majetok, keďže je pre nich hlavnou motiváciou páchať trestnú činnosť, ako aj o prostriedky na pokračovanie a rozširovanie ich trestnej činnosti. Navrhované opatrenia sa obmedzujú na to, čo je potrebné na dosiahnutie tohto cieľa. Novozavedený model konfiškácie je odôvodnený ťažkosťami súvisiacimi so spájaním majetku s konkrétnymi trestnými činmi, keď je vlastník zapojený do organizovanej trestnej činnosti, ktorá pozostáva z viacerých trestných činov spáchaných počas dlhšieho časového obdobia. Napokon bude dodržiavanie základných práv zaručené zárukami vrátane účinných opravných prostriedkov, ktoré má dotknutá osoba k dispozícii v prípade všetkých opatrení podľa navrhovanej smernice vrátane novozavedených požiadaviek týkajúcich sa predbežného predaja alebo nového modelu konfiškácie.

Týmto návrhom sa takisto zabezpečuje, aby sa pri vykonávaní smernice uplatňovali príslušné pravidlá EÚ v oblasti ochrany údajov.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Návrh nemá žiadny vplyv na rozpočet Európskej únie.

5. ĎALŠIE PRVKY

- **Plány vykonávania, spôsob monitorovania, hodnotenia a podávania správ**

Vykonávanie navrhovanej smernice sa preskúma tri roky po nadobudnutí jej účinnosti a potom Komisia predloží správu Európskemu parlamentu a Rade. V tejto správe sa posúdi rozsah, v akom členské štáty prijali opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Správu, v ktorej sa posúdi vplyv a pridaná hodnota smernice, predloží Komisia Európskemu parlamentu a Rade do piatich rokov od nadobudnutia účinnosti tejto smernice.

- **Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu**

Tento návrh smernice je rozdelený do ôsmich kapitol:

Všeobecné ustanovenia o vymáhaní a konfiškácii majetku (kapitola I, články 1 až 3).

V článku 1 sa stanovuje predmet úpravy, a to stanovenie minimálnych pravidiel na vyhľadávanie a identifikáciu, zaistenie, konfiškáciu a správu majetku v trestných veciach a na uľahčenie vykonávania reštriktívnych opatrení Únie, ak je to potrebné na predchádzanie, odhaľovanie alebo vyšetrovanie trestných činov súvisiacich s porušovaním takýchto opatrení.

V článku 2 sa vymedzuje rozsah pôsobnosti uvedením zoznamu trestných činov, na ktoré by sa mali vzťahovať pravidlá stanovené v tejto smernici. Tento zoznam zahŕňa trestné činy uvedené v článku 83 ZFEÚ a trestné činy, ktoré sú harmonizované na úrovni EÚ. Okrem toho článok o rozsahu pôsobnosti zahŕňa množstvo trestných činov, ktoré zvyčajne páchajú organizované zločinecké skupiny. Zahŕňa aj trestné činy súvisiace s porušovaním reštriktívnych opatrení Únie. Na účely vyhľadávania a identifikácie majetku sú zahrnuté trestné činy, za ktoré možno uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej jeden rok.

V článku 3 sa vymedzujú kľúčové pojmy používané v procese vymáhania majetku, pričom sa zachováva vymedzenie pojmov, ktoré je v súčasnosti zahrnuté v smernici o konfiškácii, a dopĺňa sa vymedzenie nových pojmov, napríklad vo vzťahu k vyšetrovaniu, ako aj pojem „cielené finančné sankcie“ a „reštriktívne opatrenia Únie“. Odkazy na pojem „majetok“ treba chápať netechnickým spôsobom. Na účely ustanovení o vyhľadávaní a identifikácii, zaistení, konfiškácii a správe majetku v rámci trestného stíhania sa používajú a vymedzujú pojmy „príjmy“, „nástroje“ a „majetok“.

Ustanovenia o vyhľadávaní a identifikácii majetku (kapitola II, články 4 až 10)

Ustanovenia v kapitole II sú založené na článku 87 ods. 2 ZFEÚ. Ustanovenia ako také sú zamerané na vyhľadávanie a identifikáciu majetku v trestných veciach, ako aj na uľahčenie

vykonávania reštriktívnych opatrení Únie tam, kde je to potrebné na predchádzanie trestným činom súvisiacim s porušovaním takýchto opatrení, ich odhaľovanie alebo vyšetrovanie.

V článku 4 sa od členských štátov vyžaduje, aby zabezpečili vyšetrovanie na vyhľadávanie majetku s cieľom uľahčiť cezhraničnú spoluprácu, najmä vždy, keď existuje podozrenie, že trestný čin môže viesť k značným ekonomickým ziskom, a s cieľom predchádzať porušovaniu reštriktívnych opatrení Únie, odhaliť alebo vyšetriť takéto porušenia.

V článku 5 sa stanovuje povinnosť členských štátov zriadiť aspoň jeden úrad pre vyhľadávanie majetku v súlade so súčasným rozhodnutím Rady o úradoch pre vyhľadávanie majetku. Okrem súčasných pravidiel sa v tomto ustanovení stanovujú osobitné úlohy úradov pre vyhľadávanie majetku vrátane výmeny informácií s inými úradmi pre vyhľadávanie majetku v iných členských štátoch aj v kontexte prevencie, odhaľovania a vyšetrovania porušovania reštriktívnych opatrení Únie. V tomto článku sa úrady pre vyhľadávanie majetku zároveň poverujú úlohou vyhľadávať a identifikovať majetok osôb a subjektov, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia Únie. V tejto súvislosti by úrady pre vyhľadávanie majetku mali takisto právomoc prijať okamžité opatrenia na dočasné zaistenie predmetného majetku.

V článku 6 sa stanovujú informácie, ktoré by členské štáty mali priamo sprístupniť úradom pre vyhľadávanie majetku, aby sa zabezpečila rýchla reakcia na žiadosti o informácie od iných členských štátov, čo je aspekt, ktorý nie je upravený v rozhodnutí Rady o úradoch pre vyhľadávanie majetku.

Článok 7 poskytuje osobitné záruky v súvislosti s prístupom k informáciám. Cieľom tohto ustanovenia je zabezpečiť, aby vnútroštátne orgány mali prístup k informáciám na základe potreby poznať v medziach potrebných pravidiel bezpečnosti a dôvernosti.

V článku 8 sa stanovuje rámec monitorovania prístupu príslušných vnútroštátnych orgánov k informáciám. Cieľom tohto ustanovenia je zabrániť akémukoľvek pochybeniu alebo nedostatočnému prístupu k informáciám.

Článkom 9 sa upravuje výmena informácií medzi úradmi pre vyhľadávanie majetku, a to spontánne aj na požiadanie, pričom sa poskytujú ďalšie podrobnosti v porovnaní s rozhodnutím Rady o úradoch pre vyhľadávanie majetku, a to aj vymedzením účelov takýchto výmen, minimálnych informácií, ktoré sa majú zahrnúť do cezhraničných žiadostí, kanálu na výmenu informácií (SIENA) a dôvodov zamietnutia.

V článku 10 sa stanovujú lehoty na odpoveď na žiadosti o informácie bez toho, aby sa menili lehoty stanovené v rozhodnutí Rady o úradoch pre vyhľadávanie majetku, v ktorom sa odkazuje na lehoty podľa rámcového rozhodnutia Rady 2006/960/SVV¹⁷. Týmto ustanovením sa upravujú dva scenáre, a to bežné žiadosti, na ktoré by sa malo odpovedať do siedmich dní, a naliehavé žiadosti, ktoré by sa mali vybaviť do ôsmich hodín.

¹⁷ Rámcové rozhodnutie Rady 2006/960/SVV z 18. decembra 2006 o zjednodušení výmeny informácií a spravodajských informácií medzi orgánmi presadzovania práva členských štátov Európskej únie (Ú. v. EÚ L 386, 29.12.2006, s. 89).

Ustanovenia o zaistení a konfiškácii majetku (kapitola III, články 11 až 18).

Ustanovenia o zaistení a konfiškácii sú založené na článku 83 ZFEÚ. Ustanovenia v kapitole III sa ako také vzťahujú na trestné činy v rozsahu pôsobnosti článku 2 ods. 1, 2, 3 a 4 tejto smernice, ale nie na zaistenie podľa reštriktívnych opatrení Únie.

V článku 11 sa od členských štátov vyžaduje, aby prijali potrebné opatrenia na zabezpečenie rýchleho zaistenia nezákonne nadobudnutého majetku, a ak je to potrebné, s okamžitou účinnosťou, aby sa predišlo jeho strate. Tieto opatrenia zahŕňajú – okrem opatrení stanovených v smernici o konfiškácii – možnosť úradov pre vyhľadávanie majetku prijať dočasné naliehavé opatrenia na zaistenie, kým nebude možné vydať formálny príkaz na zaistenie majetku. V tomto článku sa takisto stanovuje osobitná záruka, že príkaz na zaistenie zostane v platnosti len dovtedy, kým je to potrebné, a že majetok by sa mal okamžite vrátiť, ak nebude skonfiškovaný.

V článku 12 sa od členských štátov vyžaduje, aby umožnili konfiškáciu nástrojov a príjmov z trestnej činnosti po právoplatnom odsúdení a aby umožnili konfiškáciu majetku v hodnote rovnocennej príjmom z trestnej činnosti („štandardná konfiškácia a konfiškácia náhrady hodnoty“, ako je stanovené v existujúcich pravidlách EÚ).

V článku 13 sa od členských štátov vyžaduje, aby umožnili konfiškáciu majetku, ktorý obvinená alebo podozrivá osoba previedla na tretiu stranu s cieľom vyhnúť sa konfiškácii („konfiškácia majetku tretích osôb“, ako je stanovené v smernici o konfiškácii). Takáto konfiškácia je oprávnená len vtedy, ak tretia strana vedela alebo mala vedieť, že prevod majetku sa uskutočnil na tento účel. V ustanoveniach sa stanovujú okolnosti, ktoré sú relevantné pri tomto posúdení.

V článku 14 sa od členských štátov vyžaduje, aby umožnili konfiškáciu majetku odsúdenej osoby, ak je vnútroštátny súd členského štátu presvedčený, že majetok pochádza z trestnej činnosti („rozšírená konfiškácia“). Vnútroštátny súd by mal pri svojom posúdení vziať do úvahy všetky okolnosti prípadu vrátane skutočnosti, že hodnota majetku je neúmerná zákonnému príjmu odsúdenej osoby. V porovnaní so smernicou o konfiškácii by táto možnosť mala byť dostupná pri všetkých trestných činoch v rozsahu pôsobnosti smernice.

V článku 15 sa od členských štátov vyžaduje, aby zabezpečili možnosť konfiškácie, ak existujú všetky dôkazy o trestnom čine, ale odsúdenie nie je možné z dôvodu obmedzeného počtu okolností. Medzi tieto okolnosti patrí okrem choroby a úteku (už zahrnuté v smernici o konfiškácii) smrť podozrivej alebo obvinenej osoby, ako aj imunita alebo amnestia, alebo skutočnosť, že uplynuli lehoty stanovené vo vnútroštátnom práve. Pokiaľ ide o trestné činy, rozsah je obmedzený na trestné činy s hornou hranicou trestu odňatia slobody najmenej štyri roky.

V článku 16 sa zavádza nová možnosť konfiškácie v prípade, ak je majetok zaistený na základe podozrenia z účasti na organizovanej trestnej činnosti a ak konfiškácia podľa iných ustanovení smernice nie je možná. Konfiškácia majetku by sa mala umožniť len vtedy, ak je vnútroštátny súd presvedčený, že daný majetok pochádza z trestnej činnosti. Pri tomto zistení

sa musí vychádzať z komplexného posúdenia všetkých okolností prípadu, a to aj v prípade, ak je hodnota majetku v nepomere k zákonným príjmom vlastníka. Pokiaľ ide o trestné činy, rozsah je obmedzený na trestné činy s hornou hranicou trestu odňatia slobody najmenej štyri roky.

V článku 17 sa od členských štátov vyžaduje, aby zabezpečili vyšetrowanie na vyhľadávanie majetku po odsúdení s cieľom zabezpečiť účinný výkon príkazu na konfiškáciu. Okrem toho sa v tomto článku od členských štátov vyžaduje, aby zvažili využitie skonfiškovaného majetku na verejné alebo sociálne účely. Obidve ustanovenia vychádzajú z príslušných ustanovení smernice o konfiškácii.

Cieľom článku 18 je zabezpečiť, aby právo na náhradu škody obetiam nebolo dotknuté opatreniami na konfiškáciu podobnými príslušným ustanoveniam v smernici o konfiškácii.

Ustanovenia o správe majetku (kapitola IV, články 19 až 21)

Ustanovenia o správe sú založené na článku 83 ZFEÚ. Ustanovenia v kapitole IV sa ako také vzťahujú na trestné činy v rozsahu pôsobnosti článku 2 ods. 1, 2, 3 a 4 tejto smernice, ale nie na zaistenie podľa reštriktívnych opatrení Únie.

V článku 19 sa od členských štátov vyžaduje, aby zabezpečili účinné spravovanie zaisteného alebo skonfiškovaného majetku až do jeho likvidácie. V tomto ustanovení sa bližšie objasňuje rozsah tejto všeobecnej požiadavky (podobne ako príslušné ustanovenie v smernici o konfiškácii) a jeho cieľom je zachovať hodnotu majetku a minimalizovať náklady na správu. Na dosiahnutie tohto cieľa sa od členských štátov vyžaduje vykonanie predbežného posúdenia nákladov, ktoré vzniknú pri správe majetku („plánovanie pred zhabaním“).

V článku 20 sa od členských štátov vyžaduje, aby poskytli možnosť previesť alebo predat' zaistený majetok pred vydaním príkazu na konfiškáciu („predbežný predaj“). V ustanovení sa ďalej špecifikuje rozsah tejto všeobecnej povinnosti (ako je stanovené v smernici o konfiškácii), v rámci ktorej sa vyžaduje, aby sa za určitých okolností uskutočnil predbežný predaj s cieľom predísť strate hodnoty majetku alebo tomu, aby sa náklady na správu stali neprimeranými. Táto požiadavka podlieha viacerým zárukám na ochranu oprávnených záujmov dotknutej osoby. Tieto záruky zahŕňajú okrem všeobecných záruk aj právo byť vypočutý pred prijatím rozhodnutia o predbežnom predaji. Tieto pravidlá sa vzťahujú na majetok identifikovaný v súvislosti s vykonávaním reštriktívnych opatrení Únie, pokiaľ bol zaistený v súvislosti s obvineniami z trestných činov, ako je porušenie reštriktívnych opatrení Únie. Článok 20 okrem toho obsahuje možnosť účtovať náklady na správu zaisteného majetku konečnému užívateľovi výhod.

V článku 21 sa od členských štátov vyžaduje, aby zriadili aspoň jeden úrad pre správu majetku, a presnejšie sa v porovnaní s príslušnými ustanoveniami v smernici o konfiškácii stanovujú úlohy úradov pre správu majetku.

Ustanovenia o zárukách (kapitola V, články 22 až 24)

Ustanovenia o zárukách sú založené na článku 82 ods. 2 ZFEÚ. Ustanovenia v kapitole V sa ako také uplatňujú na trestné činy v rozsahu pôsobnosti článku 2 ods. 1, 2, 3 a 4 tejto smernice.

Záruky podľa tohto oddielu sú vo veľkej miere založené na súčasných ustanoveniach smernice o konfiškácii, pričom poskytujú ďalšie objasnenia, ktoré zvyšujú účinnosť záruk a aktualizujú záruky podľa nových pravidiel v oblasti ochrany údajov.

Cieľom článku 22 je zabezpečiť, aby boli dotknuté osoby informované o prijatých opatreniach na zaistenie a konfiškáciu vrátane dôvodov ich prijatia.

V článku 23 sa stanovujú konkrétnejšie požiadavky, ktorými sa zabezpečuje dostupnosť účinných opravných prostriedkov proti opatreniam prijatým na základe ustanovení tejto smernice. Patrí sem aj právo na prístup k advokátovi.

Ustanovenia o strategickom rámci vymáhania majetku (kapitola VI, články 24 až 27)

Väčšina ustanovení v tomto oddiele je nových a ich cieľom je zabezpečiť, aby bol celkový proces vymáhania a konfiškácie majetku účinnejší.

V článku 24 sa od členských štátov vyžaduje, aby prijali národnú stratégiu vymáhania majetku a každých päť rokov ju aktualizovali. Národná stratégia by mala byť nástrojom pre členské štáty na stanovenie opatrení na zvýšenie úsilia vnútroštátnych orgánov zapojených do procesu vymáhania majetku, zabezpečenie a uľahčenie spolupráce a koordinácie a na meranie pokroku. Na tento účel by sa v stratégii mali stanoviť ciele, potreby z hľadiska zdrojov (vrátane odbornej prípravy), ako aj mechanizmy spolupráce medzi príslušnými vnútroštátnymi orgánmi.

V článku 25 sa od členských štátov vyžaduje povinnosť zabezpečiť, aby najmä úrady pre vyhľadávanie majetku a úrady pre správu majetku mali potrebné zdroje na vykonávanie svojich úloh.

V článku 26 sa od členských štátov vyžaduje, aby zriadili centralizovaný register obsahujúci príslušné informácie o zaistenom, spravovanom a skonfiškovanom majetku. Do tohto registra by mali mať prístup úrady pre vyhľadávanie majetku, úrady pre správu majetku, ako aj iné orgány poverené vyhľadávaním a identifikáciou alebo správou majetku.

V článku 27 sa od členských štátov vyžaduje, aby zbierali štatistické údaje o opatreniach prijatých na základe tejto smernice a aby tieto údaje každoročne oznamovali Komisii. Spoločné a úplné štatistické údaje sú nevyhnutné na správne posúdenie účinnosti opatrení prijatých podľa tejto smernice. Týmto článkom sa Komisia splnomocňuje, aby v prípade potreby prijala delegované akty o informáciách, ktoré sa majú zbierať, a o metodike.

Ustanovenia o spolupráci medzi úradmi pre vyhľadávanie majetku a orgánmi EÚ, agentúrami a tretími krajinami (kapitola VII, články 28 a 29)

Ustanovenia o spolupráci sú nové a zohľadňuje sa v nich cieľ poskytnúť komplexný právny rámec zahŕňajúci všetky relevantné aspekty vymáhania majetku.

Cieľom článku 28 je zabezpečiť spoluprácu medzi úradmi pre vyhľadávanie majetku a Európskou prokuratúrou, Europolom a Eurojustom na účely uľahčenia vyhľadávania a identifikácie majetku, ktorý môže byť predmetom konfiškácie. V článku sa zároveň stanovuje, že úrady pre vyhľadávanie majetku budú musieť v prípade potreby spolupracovať s Europolom a Eurojustom na účely predchádzania trestným činom súvisiacim s porušovaním reštriktívnych opatrení Únie, ich odhaľovania alebo vyšetrovania.

Cieľom článku 29 je zabezpečiť spoluprácu medzi úradmi pre vyhľadávanie majetku, ako aj úradmi pre správu majetku a ich partnermi v tretích krajinách. Spolupráca medzi úradmi pre vyhľadávanie majetku sa rozširuje na situácie, keď je to potrebné na prevenciu, odhaľovanie alebo vyšetrovanie trestných činov súvisiacich s porušovaním reštriktívnych opatrení Únie.

Záverečné ustanovenia (kapitola VIII, články 30 až 37)

Táto časť sa zaoberá viacerými právnymi a technickými otázkami. Po prvé, Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v danom článku (článok 30). Po druhé, od členských štátov sa vyžaduje, aby oznámili Komisii určené príslušné orgány, ako aj príslušné kontaktné miesta podľa článku 5 a článku 21 tejto smernice (článok 31). Táto kapitola navyše obsahuje ustanovenie o transpozícii do vnútroštátneho práva (článok 32) a stanovuje sa v nej povinnosť Komisie podávať Európskemu parlamentu a Rade správu o vykonávaní a následnom hodnotení tejto smernice (článok 33). Objasňuje sa v nej vzťah k iným právnym nástrojom (článok 34) a stanovuje sa nahradenie piatich existujúcich právnych aktov (článok 35); rozhodnutím Rady o úradoch pre vyhľadávanie majetku by zostalo viazané iba Dánsko, aby sa zabezpečilo, že spolupráca s dánskymi úradmi pre vyhľadávanie majetku sa bude naďalej riadiť príslušným *acquis* EÚ. Napokon tento oddiel obsahuje pravidlá o nadobudnutí účinnosti (článok 36) a adresátoch (článok 37).

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY

o vymáhaní majetku a konfiškácii

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 82 ods. 2, článok 83 ods. 1 a 2, a článok 87 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru¹⁸,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) V Hodnotení hrozieb závažnej a organizovanej trestnej činnosti vypracovanom Europolom za rok 2021 sa poukázalo na rastúcu hrozbu, ktorú predstavuje organizovaná trestná činnosť a infiltrácia páchatel'ov trestnej činnosti. Vzhľadom na veľké príjmy, ktoré prináša organizovaná trestná činnosť a ktoré každoročne dosahujú výšku najmenej 139 miliárd EUR, k praniu ktorých čoraz častejšie dochádza prostredníctvom paralelného nelegálneho finančného systému, predstavuje dostupnosť takýchto príjmov z trestnej činnosti významnú hrozbu pre integritu hospodárstva a spoločnosti, ktorá narušuje právny štát a základné práva. Cieľom stratégie EÚ na boj proti organizovanej trestnej činnosti na roky 2021 – 2025 je riešiť tieto výzvy podporou cezhraničnej spolupráce, podporou účinného vyšetrovania zločineckých sietí, odstraňovaním príjmov z trestnej činnosti a zabezpečením toho, aby orgány presadzovania práva a súdnictvo boli pripravené na digitálny vek.
- (2) Hlavným motívom cezhraničnej organizovanej trestnej činnosti vrátane vysokorizikových zločineckých sietí je finančný zisk. Na riešenie vážnej hrozby, ktorú predstavuje organizovaná trestná činnosť, by sa preto príslušným orgánom mali poskytnúť prostriedky na účinné vyhľadávanie a identifikáciu, zaistenie, konfiškáciu a riadenie nástrojov trestnej činnosti a príjmov z trestnej činnosti a majetku, ktorý pochádza z trestnej činnosti.
- (3) Účinný systém vymáhania majetku si vyžaduje rýchle vyhľadávanie a identifikáciu nástrojov a príjmov z trestnej činnosti a majetku, pri ktorom existuje podozrenie, že by

¹⁸ Ú. v. EÚ C , , s. .

mohol mať pôvod v trestnej činnosti. Takéto príjmy, nástroje a majetok by sa mali zaistiť, aby sa zabránilo ich strate, a následne by sa mal po skončení trestného konania skonfiškovať. Účinný systém vymáhania majetku si ďalej vyžaduje účinnú správu zaisteného a skonfiškovaného majetku, aby sa zachovala jeho hodnota pre štát alebo na účely reštitúcie pre obeť.

- (4) Súčasný právny rámec Únie upravujúci vyhľadávanie a identifikáciu, zaistenie, konfiškáciu a správu príjmov, nástrojov a majetku a úrady pre vyhľadávanie majetku pozostáva zo smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/42/EÚ¹⁹, rozhodnutia Rady 2007/845/SVV²⁰ a rámcového rozhodnutia Rady 2005/212/SVV²¹. Komisia vyhodnotila smernicu 2014/42/EÚ a rozhodnutie Rady 2007/845/SVV, pričom dospela k záveru, že súčasný rámec v plnej miere nedosiahol politický cieľ boja proti organizovanej trestnej činnosti prostredníctvom vymáhania jej ziskov.
- (5) Existujúci právny rámec by sa preto mal aktualizovať, aby sa uľahčilo a zabezpečilo účinné vynakladanie úsilia v oblasti vymáhania a konfiškácie majetku v celej Únii. Na tento účel by sa v smernici mali stanoviť minimálne pravidlá týkajúce sa vyhľadávania a identifikácie, zaistenia, konfiškácie a správy majetku v rámci trestného stíhania. V tomto kontexte je „trestné stíhanie“ autonómnym pojmom práva Únie, ktorý vykladá Súdny dvor Európskej únie bez ohľadu na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva. Tento pojem sa vzťahuje na všetky typy príkazov na zaistenie a konfiškáciu majetku vydaných po konaní vo veci trestného činu. Vzťahuje sa aj na ostatné typy príkazov vydaných bez konečného odsudzujúceho rozsudku. Trestné stíhanie by tiež mohlo zahŕňať vyšetrovanie trestného činu políciou a inými orgánmi presadzovania práva. Je potrebné posilniť schopnosť príslušných orgánov pripraviť páchateľov trestnej činnosti o príjmy z trestnej činnosti. Na tento účel by sa mali stanoviť pravidlá na posilnenie možností vyhľadávania a identifikácie majetku, ako aj jeho zaistenia, na zlepšenie správy zaisteného a skonfiškovaného majetku, na posilnenie nástrojov na konfiškáciu nástrojov a príjmov z trestnej činnosti zločineckých skupín a na zlepšenie celkovej efektívnosti systému vymáhania majetku.
- (6) Okrem toho prijatie bezprecedentných a rozsiahlych reštriktívnych opatrení Únie vyvolaných inváziou Ruska na Ukrajinu odhalilo potrebu zintenzívniť úsilie na zabezpečenie účinného vykonávania odvetvových aj individuálnych reštriktívnych opatrení Únie v celej Únii. Hoci reštriktívne opatrenia Únie nemajú trestnoprávnú povahu a podmienkou ich uloženia nie je trestná činnosť, aj oni sa opierajú o zaistenie finančných prostriedkov (t. j. cielené finančné sankcie) a odvetvové opatrenia, a tak by mali mať prospech z posilnených spôsobilostí v súvislosti s identifikáciou a vyhľadávaním majetku. Na tento účel by sa mali stanoviť pravidlá na zlepšenie účinnej identifikácie a vyhľadávania majetku vo vlastníctve alebo pod kontrolou osôb a subjektov, na ktoré sa vzťahujú takéto reštriktívne opatrenia, a na podporu väčšej medzinárodnej spolupráce úradov pre vyhľadávanie majetku a úradov pre správu majetku so svojimi partnermi v tretích krajinách. Opatrenia týkajúce sa zaistenia

¹⁹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/42/EÚ z 3. apríla 2014 o zaistení a konfiškácii prostriedkov a príjmov z trestnej činnosti v Európskej únii (Ú. v. EÚ L 127, 29.4.2014, s. 39).

²⁰ Rozhodnutie Rady 2007/845/SVV zo 6. decembra 2007 o spolupráci medzi úradmi pre vyhľadávanie majetku v členských štátoch pri vypátraní a identifikácii príjmov z trestnej činnosti alebo iného majetku súvisiaceho s trestnou činnosťou (Ú. v. EÚ L 332, 18.12.2007, s. 103).

²¹ Rámcové rozhodnutie Rady 2005/212/SVV z 24. februára 2005 o konfiškácii príjmov, nástrojov a majetku z trestnej činnosti (Ú. v. EÚ L 68, 15.3.2005, s. 49).

a konfiškácie podľa tejto smernice, a to predovšetkým tie, ktoré sa stanovujú v kapitole III a kapitole IV, sa však naďalej obmedzujú na situácie, keď majetok pochádza z trestnej činnosti, ako je napr. porušovanie reštriktívnych opatrení EÚ. Touto smernicou sa neupravuje zaistenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov v rámci reštriktívnych opatrení Únie.

- (7) Opatrenia zamerané na zvýšenie spôsobilosti vyhľadať a identifikovať príslušný majetok vo vzťahu k osobám alebo subjektom, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia Únie, ako aj doplňujúce opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa takýto majetok neprevádzal ani neskrýval s cieľom vyhnúť sa reštriktívnym opatreniam Únie, prispievajú k predchádzaniu možnému porušovaniu reštriktívnych opatrení Únie a k jeho odhaľovaniu a k posilnenej cezhraničnej spolupráci pri vyšetrovaní možných trestných činov.
- (8) Pravidlá by mali uľahčiť cezhraničnú spoluprácu tým, že sa príslušným orgánom poskytnú potrebné právomoci a zdroje, aby mohli rýchlo a účinne reagovať na žiadosti orgánov v iných členských štátoch. Ustanovenia, ktorými sa stanovujú pravidlá pre včasné vyhľadávanie a identifikáciu majetku, naliehavé opatrenia na zaistenie majetku alebo na efektívnu správu prispievajú k zlepšeniu možností cezhraničného vymáhania majetku. Vzhľadom na globálny charakter najmä organizovanej trestnej činnosti by sa mala posilniť aj spolupráca s tretími krajinami.
- (9) Vzhľadom na mnohostrannú trestnoprávnú povahu a systémové, na zisk orientované, spoločné pôsobenie zločineckých skupín zapojených do širokej škály nezákonných činností na rôznych trhoch si účinný boj proti organizovanej trestnej činnosti vyžaduje, aby boli k dispozícii opatrenia na zaistenie a konfiškáciu s cieľom zahrnúť zisky zo všetkých trestných činov, pri ktorých pôsobia organizované zločinecké skupiny. Medzi tieto trestné činy patria oblasti trestnej činnosti uvedené v článku 83 ods. 1 vrátane nedovoleného obchodovania so zbraňami, strelivom a výbušninami, ako sa vymedzuje v Protokole proti nezákonnej výrobe a obchodovaniu so strelnými zbraňami, ich súčasťami a komponentmi a strelivom doplňujúcim Dohovor Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu, ktorého je Unia zmluvnou stranou. Okrem trestných činov uvedených v článku 83 ods. 1 by sa rozsah pôsobnosti smernice mal vzťahovať aj na všetky trestné činy, ktoré sú harmonizované na úrovni EÚ, vrátane podvodov poškodzujúcich finančné záujmy Európskej únie, vzhľadom na čoraz väčšie zapojenie organizovaných zločineckých skupín do takejto oblasti trestnej činnosti. Rozsah pôsobnosti smernice by mal ďalej zahŕňať trestné činy proti životnému prostrediu, ktoré sú hlavnou náplňou činnosti zločineckých skupín a ktoré sú často spojené s praním špinavých peňazí alebo sa týkajú odpadu a zvyškov vyprodukovaných v súvislosti s výrobou drog a obchodovaním s nimi. Napomáhanie neoprávneného vstupu a pobytu sú hlavnou náplňou činnosti organizovaných zločineckých skupín, pričom je to zvyčajne spojené s obchodovaním s ľuďmi.
- (10) Iné trestné činy spáchané v rámci zločineckej skupiny zohrávajú kľúčovú úlohu pri vytváraní príjmov a pri umožňovaní ďalších trestných činov vrátane závažných trestných činov cezhraničnej povahy. Takéto trestné činy by sa mali zahrnúť do rozsahu pôsobnosti smernice v rozsahu, v akom sú spáchané v rámci zločineckej skupiny. Falšovanie a pirátstvo výrobkov je spojené s praním špinavých peňazí a pozmeňovaním listín a ohrozuje fungovanie jednotného trhu a spravodlivú hospodársku súťaž. Nedovolené obchodovanie s kultúrnymi objektmi vrátane

starožitností a umeleckých diel je často prepojené s práním špinavých peňazí a predstavuje dôležitý zdroj financovania organizovaných zločineckých skupín. Falšovanie a pozmeňovanie verejných listín vrátane bankových dokladov alebo dokladov totožnosti a obchodovanie s takými listinami je kľúčovým nástrojom na pranie špinavých peňazí, obchodovanie s ľuďmi alebo prevádzka migrantom a ako také by malo patriť do rozsahu pôsobnosti tejto smernice. Medzi ďalšie trestné činy, ktoré sa často páchajú v rámci organizovanej zločineckej skupiny, patrí vražda alebo ťažké ublíženie na zdraví, ako aj nedovolené obchodovanie s ľudskými orgánmi a tkanivami, pričom tieto trestné činy sú zdrojom príjmov organizovaných zločineckých skupín v kontexte nájomných vražd, zavražďovania a obchodovania s ľuďmi. Podobne únos, obmedzovanie osobnej slobody alebo branie rukojemníka, ako aj vymáhanie peňazí a vydieranie sa využívajú buď ako zdroj príjmov prostredníctvom vyberania výkupného, alebo ako zavražďovacia taktika proti odporcom. Trestný čin organizovanej alebo ozbrojenej lúpeže je jednou z najbežnejších foriem vytvárania zisku pre organizované zločinecké skupiny a často sa pácha v spojení s inými trestnými činmi, najmä s obchodovaním so strelnými zbraňami. Podobne obchodovanie s odcudzenými vozidlami nemusí byť len zdrojom zisku, ale aj možnosťou, ako trestnou činnosťou získať nástroje potrebné na páchanie ďalších trestných činov. Okrem toho je kľúčové zahrnúť do rozsahu pôsobnosti smernice daňové trestné činy, pokiaľ sú páchané za účasti v zločineckej skupine, keďže tento konkrétny trestný čin je generátorom zisku, najmä v cezhraničnom kontexte. Typické techniky používané na páchanie daňových podvodov alebo daňových únikov spočívajú vo využívaní cezhraničných podnikových štruktúr alebo podobných mechanizmov na podvodné získanie daňových výhod a vrátenia dane, na skrytie majetku alebo ziskov, na spojenie legálnych ziskov a majetku s nelegálnymi ziskami a majetkom, resp. na ich prevod na iné subjekty v zahraničí s cieľom zakryť ich pôvod alebo konečné užívanie výhod.

- (11) [S cieľom zabezpečiť účinné vykonávanie reštriktívnych opatrení Únie je potrebné rozšíriť rozsah pôsobnosti smernice aj na ich porušovanie.]
- (12) S cieľom zachytiť majetok, ktorý by sa mohol transformovať a previesť s cieľom utajiť jeho pôvod, a s cieľom zabezpečiť harmonizáciu a jasnosť vymedzenia pojmov v celej Únii by sa majetok, ktorý môže byť predmetom zaistenia a konfiškácie, mal vymedziť široko. Toto vymedzenie by malo zahŕňať právne dokumenty alebo nástroje preukazujúce vlastnícke právo alebo iné právo k majetku, ktorý je predmetom zaistenia a konfiškácie, vrátane napríklad finančných nástrojov alebo dokumentov, ktoré môžu viesť k uplatneniu si veriteľských nárokov a ktoré sa bežne nachádzajú v držbe osoby dotknutej príslušnými postupmi, ako aj subjektov na správu zvereného majetku. Touto smernicou nie sú dotknuté existujúce vnútroštátne konania na účely uchovania právnych listín alebo nástrojov, ktoré preukazujú vlastnícke právo alebo iné právo k majetku, vedené príslušnými vnútroštátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej moci v súlade s vnútroštátnym právom. Predmetné vymedzenie by sa malo vzťahovať na všetky formy majetku vrátane kryptoaktív.
- (13) S cieľom zachytiť majetok, ktorý by sa mohol transformovať a previesť s cieľom utajiť jeho pôvod, a s cieľom zabezpečiť harmonizáciu a zrozumiteľnosť vymedzenia pojmov v celej Únii by sa malo stanoviť široké vymedzenie pojmu „príjmy z trestnej činnosti“, ktoré by zahŕňalo priame príjmy z trestnej činnosti a všetky nepriame výhody vrátane následného opätovného investovania alebo transformácie priamych príjmov v súlade s vymedzením pojmov v nariadení Európskeho parlamentu a Rady

(EÚ) 2018/1805²². Príjmy by mali zahŕňať akýkoľvek majetok vrátane majetku, ktorý bol úplne alebo čiastočne premenený na iný majetok a ktorý bol zmiešaný s majetkom získaným z legítimných zdrojov, a to až do určenej hodnoty zmiešaných príjmov. Takisto by mali zahŕňať príjem alebo iné výhody plynúce z príjmov z trestnej činnosti alebo z majetku, na ktorý boli takéto príjmy premenené alebo s ktorým boli takéto príjmy zmiešané.

- (14) S cieľom uľahčiť cezhraničnú spoluprácu má vyhladávanie a identifikáciu majetku v počiatočnom štádiu vyšetrovania trestného činu zásadný význam pre zabezpečenie rýchlej identifikácie nástrojov, príjmov a majetku, ktorý by mohol byť následne skonfiškovaný, vrátane majetku súvisiaceho s trestnou činnosťou nachádzajúceho sa v iných jurisdikciách. S cieľom zabezpečiť, aby sa finančné vyšetrovanie dostatočne uprednostňovalo vo všetkých členských štátoch s cieľom riešiť trestný čin cezhraničnej povahy, je potrebné vyžadovať, aby príslušné orgány začali vyhladávanie majetku od okamihu, keď existuje podozrenie z trestnej činnosti, ktorá pravdepodobne prinesie značný hospodársky prospech.
- (15) V prípade potreby by sa mali začať aj vyšetrovania zamerané na vyhladávanie a identifikáciu majetku s cieľom predchádzať trestným činom súvisiacim s porušením reštriktívnych opatrení Únie, odhaľovať ich alebo vyšetrovať. Na tento účel by úrady pre vyhladávanie majetku mali byť oprávnené vyhladávať a identifikovať majetok osôb a subjektov, na ktoré sa vzťahujú cielené finančné sankcie. Po identifikácii majetku by úrady pre vymáhanie majetku mali mať právomoc dočasne zaistiť majetok, aby sa zabezpečilo, že sa majetok nestratí.
- (16) Vzhľadom na nadnárodnú povahu finančných prostriedkov, ktoré používajú organizované zločinecké skupiny, by sa medzi členskými štátmi mali rýchlo vymieňať informácie, ktoré môžu viesť k identifikácii nástrojov a príjmov z trestnej činnosti a iného majetku, ktorý vlastní alebo kontrolujú páchatelia trestnej činnosti alebo osoby alebo subjekty, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia Únie. Na tento účel je potrebné splnomocniť úrady pre vyhladávanie majetku, aby vyhládali a identifikovali majetok, ktorý by mohol byť následne skonfiškovaný, zabezpečiť, aby tieto úrady mali prístup k potrebným informáciám za jasných podmienok, a napokon stanoviť pravidlá pre rýchlu vzájomnú výmenu informácií, a to spontánne alebo na požiadanie. V naliehavých prípadoch, keď existuje riziko straty majetku, by sa na informácie malo reagovať čo najskôr, najneskôr však do ôsmich hodín.
- (17) S cieľom vykonávať účinné vyšetrovania na účely vyhládávania majetku a rýchlo reagovať na cezhraničné žiadosti by úrady pre vyhladávanie majetku mali mať prístup k informáciám, ktoré im umožnia zistiť existenciu majetku, jeho vlastníctvo alebo kontrolu nad majetkom, ktorý sa môže stať predmetom príkazu na zaistenie alebo konfiškáciu. Úrady pre vyhladávanie majetku by preto mali mať prístup k príslušným údajom, ako sú fiškálne údaje, vnútroštátne registre štátneho občanov a obyvateľov, obchodné databázy a informácie o sociálnom zabezpečení. To by malo zahŕňať informácie o presadzovaní práva, pokiaľ údaje, ako sú registre trestov, zastávky vozidiel, prehliadky majetku a predchádzajúce právne kroky, ako sú príkazy na zaistenie a konfiškáciu alebo zaistenie peňažných prostriedkov v hotovosti, môžu

²²

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1805 zo 14. novembra 2018 o vzájomnom uznávaní príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu (Ú. v. EÚ L 303, 28.11.2018, s. 1).

byť prínosné z hľadiska identifikácie príslušného majetku. Prístup k informáciám by mal podliehať osobitným zárukám, ktoré zabraňujú zneužitiu prístupových práv. Týmto zárukami by nemal byť dotknutý článok 25 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680²³. Priamy a okamžitý prístup k týmto informáciám nebráni členským štátom, aby prístup podmienili procesnými zárukami stanovenými vo vnútroštátnom práve, pričom sa náležite zohľadní potreba, aby úrady pre vyhľadávanie majetku mohli rýchlo odpovedať na cezhraničné žiadosti. Vykonávanie procesných záruk pri prístupe do databáz by nemalo mať vplyv na schopnosť úradov pre vyhľadávanie majetku reagovať na žiadosti z iných členských štátov, najmä v prípade naliehavých žiadostí. Prístup k príslušným databázam a registrom podľa tejto smernice by mal dopĺňať prístup k informáciám o bankových účtoch podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1153²⁴ a k informáciám o vlastníckych právach podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849²⁵.

- (18) S cieľom zaistiť bezpečnosť informácií, ktoré si vymieňajú úrady pre vyhľadávanie majetku, by používanie sieťovej aplikácie na zabezpečenú výmenu informácií (SIENA), ktorú spravuje Europol v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/794²⁶, malo byť povinné pre všetku komunikáciu medzi úradmi pre vyhľadávanie majetku podľa tejto smernice. Preto, aby mohli plniť všetky úlohy stanovené v tejto smernici, by všetky úrady pre vyhľadávanie majetku mali mať priamy prístup k aplikácii SIENA.
- (19) Zaistenie a konfiškácia podľa tejto smernice sú samostatnými inštitútmi, ktoré by nemali členským štátom brániť vo vykonávaní tejto smernice prostredníctvom nástrojov, ktoré by sa v súlade s vnútroštátnym právom považovali za sankcie alebo iné druhy opatrení.
- (20) Konfiškácia vedie ku konečnému odňatiu majetku. Zachovanie majetku však môže byť predpokladom konfiškácie a často je nevyhnutná pre účinný výkon príkazu na konfiškáciu. Zachovanie majetku sa dosiahne zaistením. S cieľom zabrániť strate majetku pred vydaním príkazu na zaistenie by príslušné orgány členských štátov vrátane úradov pre vyhľadávanie majetku mali byť oprávnené prijať okamžité opatrenie na zabezpečenie tohto majetku.

²³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 89).

²⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1153 z 20. júna 2019, ktorou sa stanovujú pravidlá uľahčovania využívania finančných a iných informácií na predchádzanie určitým trestným činom, ich odhaľovanie, vyšetrovanie alebo stíhanie a ktorou sa zrušuje rozhodnutie Rady 2000/642/SVV (Ú. v. EÚ L 186, 11.7.2019, s. 122).

²⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, zmenená smernicou (EÚ) 2018/843 (Ú. v. EÚ L 141, 5.6.2015, s. 73),

²⁶ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/794 z 11. mája 2016 o Agentúre Európskej únie pre spoluprácu v oblasti presadzovania práva (Europol), ktorým sa nahrádzajú a zrušujú rozhodnutia Rady 2009/371/SVV, 2009/934/SVV, 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV (Ú. v. EÚ L 135, 24.5.2016, s. 53).

- (21) Vzhľadom na obmedzenie vlastníckeho práva uložené príkazmi na zaistenie by sa takéto predbežné opatrenia nemali zachovať dlhšie, ako je potrebné na zachovanie dostupnosti majetku s cieľom prípadnej následnej konfiškácie. To si môže vyžadovať preskúmanie vnútroštátnym súdom s cieľom zabezpečiť, aby účel, ktorým je zabrániť strate majetku, zostal v platnosti.
- (22) Opatreniami na zaistenie by nemala byť dotknutá možnosť, aby sa konkrétny majetok považoval v konaní za dôkaz, za predpokladu, že napokon bude k dispozícii na účinné vykonanie príkazu na konfiškáciu. Majetok možno zaistiť v rámci trestného konania aj v záujme jeho prípadného následného navrátenia alebo s cieľom zabezpečiť náhradu škody spôsobenej trestným činom.
- (23) Okrem opatrení na konfiškáciu, ktoré umožňujú orgánom pripraviť páchateľov trestnej činnosti o príjmy alebo nástroje pochádzajúce priamo z trestnej činnosti po vynesení konečného odsudzujúceho rozsudku, je potrebné umožniť konfiškáciu majetku v hodnote zodpovedajúcej takýmto príjmom alebo nástrojom s cieľom zachytiť majetok rovnakej hodnoty ako príjmy a nástroje z trestnej činnosti vždy, keď nie je možné nájsť takéto príjmy a nástroje. Členské štáty môžu vymedziť konfiškáciu majetku v zodpovedajúcej hodnote ako subsidiárnu alebo alternatívnu k priamej konfiškácii, ako je vhodnejšie podľa vnútroštátneho práva.
- (24) Prípady, keď podozrivá alebo obvinená osoba prevádza majetok alebo príjmy na informovanú tretiu osobu s cieľom vyhnúť sa konfiškácii, sú bežné a rozšírené. Nadobudnutím treťou osobou sa myslia napríklad situácie, keď tretia osoba nadobudla majetok priamo alebo nepriamo, napríklad prostredníctvom sprostredkovateľa, od podozrivej alebo obvinenej osoby vrátane situácií, keď sa trestný čin spáchal v ich mene alebo v ich prospech a keď obvinená osoba nemá majetok, ktorý by sa mohol skonfiškovať. Takáto konfiškácia by mala byť možná v prípadoch, keď sa zistilo, že tretia osoba vedela alebo mala vedieť, že účelom prevodu alebo nadobudnutia bolo predísť konfiškácii, a to na základe konkrétnych skutočností a okolností vrátane toho, že prevod sa uskutočnil bezodplatne alebo za protihodnotu, ktorá bola podstatne nižšia ako trhovacia hodnota. Pravidlá týkajúce sa konfiškácie majetku tretích osôb by sa mali rozšíriť aj na fyzické aj právnické osoby, a to bez toho, aby bolo dotknuté právo tretích osôb na vypočutie vrátane práva domáhať sa vlastníctva dotknutého majetku. V žiadnom prípade by však nemali byť dotknuté práva tretích osôb konajúcich v dobrej viere.
- (25) Zločinecké skupiny sa podieľajú na širokom spektre trestnej činnosti. V záujme účinného boja proti organizovanej trestnej činnosti môžu nastať situácie, kedy je vhodné, aby po odsúdení za trestný čin, ktorý môže viesť k hospodárskemu prospechu, nasledovala konfiškácia nielen majetku spojeného s konkrétnym trestným činom, vrátane príjmov z trestnej činnosti alebo nástrojov na jej páchanie, ale aj ďalšieho majetku, ktorý súd určí za majetok pochádzajúci z trestnej činnosti.
- (26) Konfiškácia by mala byť možná aj vtedy, ak je súd presvedčený, že predmetné nástroje, príjmy alebo majetok pochádzajú z trestného činu, ale vynesenie konečného odsudzujúceho rozsudku nie je možné z dôvodu choroby, úteku alebo smrti podozrivej alebo obvinenej osoby, alebo preto, že podozrivá alebo obvinená osoba nenesie zodpovednosť z dôvodu imunity alebo amnestie na základe vnútroštátneho práva. To isté by malo byť možné aj v prípade uplynutia lehôt stanovených vo vnútroštátnom práve, ak tieto lehoty nie sú dostatočne dlhé na to, aby umožnili účinné vyšetrovanie

a stíhanie príslušných trestných činov. Konfiškácia by sa v takýchto prípadoch mala povoliť len vtedy, ak je vnútroštátny súd presvedčený, že boli naplnené všetky znaky trestného činu. Z dôvodov proporcionality by sa konfiškácia majetku bez predchádzajúceho odsúdenia mala obmedziť na prípady závažných trestných činov. Právo odporcu byť informovaný o konaní a právo na obhajobu by nemalo byť dotknuté.

- (27) Na účely tejto smernice by sa choroba mala chápať ako nespôsobilosť podozrivej alebo obvinenej osoby zúčastňovať sa počas dlhšieho obdobia trestného konania, v dôsledku čoho nemôže konanie pokračovať.
- (28) Z dôvodu prirodzene neprehľadnej povahy organizovanej trestnej činnosti nie je vždy možné spojiť majetok pochádzajúci z trestnej činnosti s konkrétnym trestným činom a skonfiškovať ho. V takýchto situáciách by mala byť konfiškácia možná za určitých podmienok, medzi ktoré patria najmä: to, že majetok je zaistený na základe podozrenia z trestných činov spáchaných v rámci zločineckej organizácie, tieto trestné činy môžu viesť k značnému hospodárskemu prospechu a súd je presvedčený, že zaistený majetok pochádza z trestnej činnosti páchanej v rámci zločineckej skupiny. Týmito podmienkami by sa malo zabezpečiť, aby sa konfiškácia majetku, ktorý nie je spojený s konkrétnym trestným činom, za ktorý bol vlastník odsúdený, obmedzila na takú trestnú činnosť zločineckých skupín, ktorá je svojou povahou závažná a môže priniesť značné výhody. Pri určovaní toho, či trestné činy môžu viesť k značným výhodám, by členské štáty mali zohľadniť všetky relevantné okolnosti trestného činu vrátane toho, či bola trestná činnosť spáchaná s úmyslom dosiahnuť pravidelný značný zisk. Hoci by to nemalo byť podmienkou na to, aby sa vnútroštátny súd presvedčil, že bol spáchaný trestný čin, musí byť presvedčený, že predmetný majetok pochádza z trestných činov. Pri určovaní, či predmetný majetok pochádza z takejto trestnej činnosti, by vnútroštátne súdy mali zohľadniť všetky relevantné okolnosti prípadu vrátane skutočnosti, že majetok je podstatne neúmerný zákonnému príjmu vlastníka. Členské štáty by potom mali vyžadovať a priznať vlastníkovi majetku účinnú možnosť preukázať, že daný majetok pochádza zo zákonnej činnosti.
- (29) S cieľom zabezpečiť, aby si majetok, na ktorý sa vzťahuje alebo môže vzťahovať príkaz na zaistenie alebo konfiškáciu, zachoval svoju hospodársku hodnotu, členské štáty by mali zaviesť účinné opatrenia v oblasti správy majetku. Takéto opatrenia by mali zahŕňať systematické posudzovanie toho, ako čo najlepšie zachovať a optimalizovať hodnotu majetku pred prijatím opatrení na zaistenie, čo je známe aj ako tzv. plánovanie pred zhabaním.
- (30) V prípadoch, keď zaistený majetok podlieha skaze, rýchlo sa znehodnocuje, alebo náklady na údržbu ktorého sú neprimerané jeho očakávanej hodnote v čase konfiškácie, resp. ktorý je ťažko spravovateľný alebo je ľahko vymeniteľný, členské štáty by mali umožniť predaj tohto majetku. Pred prijatím takéhoto rozhodnutia by vlastník majetku mal mať právo byť vypočutý. Členské štáty by mali zvážiť možnosť, aby náklady na správu zaisteného majetku niesol konečný užívateľ výhod, napríklad ako alternatívu k nariadeniu predbežného predaja, a v prípade konečného odsudzujúceho rozsudku. Tieto pravidlá vrátane možnosti, aby náklady na správu zaisteného majetku niesol konečný užívateľ výhod, sa vzťahujú na majetok identifikovaný v súvislosti s vykonávaním reštriktívnych opatrení Únie v rozsahu, v akom bol zaistený v súvislosti s obvineniami z trestných činov, ako je napr. porušenie reštriktívnych opatrení Únie.

- (31) Členské štáty by mali zriadiť úrady pre správu majetku s cieľom vytvoriť špecializované orgány poverené správou zaisteného a skonfiškovaného majetku v záujme účinného spravovania majetku zaisteného pred konfiškáciou a zachovania jeho hodnoty, kým sa neprijme konečné rozhodnutie o konfiškácii. Bez toho, aby boli dotknuté vnútorné administratívne štruktúry členských štátov, by úrady pre správu majetku buď mali mať výlučnú právomoc spravovať zaistený alebo skonfiškovaný majetok, alebo by mali poskytovať podporu decentralizovaným aktérom podľa vnútroštátnych riadiacich štruktúr a podporovať príslušné orgány pri plánovaní pred zhabaním.
- (32) Táto smernica rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané v Charte základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) a Európskom dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „EDLP“), ako ich v judikatúre vykladá Európsky súd pre ľudské práva. Táto smernica by sa mala vykonávať v súlade s uvedenými právami a zásadami.
- (33) Príkazy na zaistenie a konfiškáciu podstatne ovplyvňujú práva podozrivých a obvinených osôb a v osobitných prípadoch aj práva tretích strán, ktoré nie sú stíhané. V smernici by sa mali stanoviť osobitné záruky a prostriedky súdnej nápravy s cieľom zaručiť ochranu ich základných práv pri vykonávaní tejto smernice v súlade s právom na spravodlivé súdne konanie, právom na účinný prostriedok nápravy a prezumpciou nevinu zakotvenými v článkoch 47 a 48 Charty základných práv Európskej únie.
- (34) Príkazy na zaistenie, konfiškáciu a predbežný predaj by sa mali bezodkladne oznámiť dotknutej strane. Účelom oznámenia týchto príkazov je okrem iného to, aby dotknutá osoba mala možnosť napadnúť ich na súde. Preto by sa v takýchto oznámeniach mal spravidla uvádzať dôvod alebo dôvody príslušného príkazu. Dotknutá strana by mala mať účinnú možnosť napadnúť príkaz na zaistenie, konfiškáciu a predbežný predaj. V prípade príkazov na konfiškáciu, pri ktorých existujú všetky znaky trestného činu, ale odsúdenie za trestný čin nie je možné, by mal mať obžalovaný možnosť byť vypočutý pred prijatím príkazu. Rovnaká možnosť by sa mala poskytnúť vlastníčkovi, ktorého sa týka príkaz na predaj majetku, a to pred jeho konfiškáciou.
- (35) Pri vykonávaní tejto smernice a s cieľom zabezpečiť proporionalitu opatrení na konfiškáciu by členské štáty mali stanoviť, že konfiškácia majetku sa nenariadi v rozsahu, v akom by to bolo neprimerané danému trestnému činu. Členské štáty by ďalej mali stanoviť možnosť, že vo výnimočných prípadoch sa konfiškácia nenariaďuje, pokiaľ by to podľa vnútroštátneho práva neprimerane zaťažilo dotknutú osobu z dôvodu okolností konkrétnej veci, ktoré by mali byť rozhodujúce. O takéto výnimočné prípady by malo ísť len vtedy, keď by sa dotknutá osoba dostala do situácie, v ktorej by bolo pre ňu veľmi ťažké prežiť, a rozhodujúce by mali byť okolnosti konkrétnej veci.
- (36) Táto smernica by sa mala vykonávať bez toho, aby tým bola dotknutá smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/64/EÚ²⁷, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/13/EÚ²⁸, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ²⁹,

²⁷ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/64/EÚ z 20. októbra 2010 o práve na tlmočenie a preklad v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 280, 26.10.2010, s. 1).

²⁸ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/13/EÚ z 22. mája 2012 o práve na informácie v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 142, 1.6.2012, s. 1).

smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/48/EÚ³⁰, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2016/343/EÚ³¹, smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/800/EÚ³² a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2016/1919³³.

- (37) Je osobitne dôležité, aby sa v súvislosti so spracúvaním údajov podľa tejto smernice zabezpečila ochrana osobných údajov v súlade s právom Únie. Na tento účel by sa pravidlá tejto smernice mali zosúladiť so smernicou (EÚ) 2016/680. Predovšetkým by sa malo spresniť, že akékoľvek osobné údaje, ktoré si vymieňajú úrady pre vyhľadávanie majetku, by sa mali obmedzovať len na kategórie údajov uvedené v oddiele B bode 2 prílohy II k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/794. Na spracúvanie osobných údajov príslušnými vnútroštátnymi orgánmi, najmä úradmi pre vyhľadávanie majetku na účely tejto smernice, sa vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680.
- (38) Je mimoriadne dôležité zabezpečiť ochranu osobných údajov v súlade s právom Únie, pokiaľ ide o všetky výmeny informácií podľa tejto smernice. Na tento účel, pokiaľ ide o spracúvanie osobných údajov na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií, sa na opatrenia prijaté podľa tejto smernice uplatňujú pravidlá ochrany údajov stanovené v smernici (EÚ) 2016/680. V príslušných prípadoch, najmä so zreteľom na spracúvanie osobných údajov úradmi pre správu majetku na účely správy majetku, sa uplatňujú pravidlá ochrany údajov stanovené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679.
- (39) Účinný systém vymáhania si vyžaduje koordinované úsilie širokého spektra orgánov, od orgánov presadzovania práva vrátane colných orgánov, daňových orgánov a orgánov pre vymáhanie daní v rozsahu, v akom sú príslušné na vymáhanie majetku, úradov pre vyhľadávanie majetku, justičných orgánov a orgánov pre správu majetku vrátane úradov pre správu majetku. S cieľom zabezpečiť koordinovanú činnosť všetkých príslušných orgánov je potrebné stanoviť strategickejší prístup k vymáhaniu majetku a podporovať širšiu spoluprácu medzi príslušnými orgánmi a získať jasný prehľad o výsledkoch vymáhania majetku. Na tento účel by členské štáty mali prijať a pravidelne preskúmať národnú stratégiu vymáhania majetku s cieľom usmerniť činnosť v oblasti finančného vyšetrovania, zaisťovania a konfiškácie, správy, ako aj konečného nakladania s príslušnými nástrojmi, príjmami a majetkom. Okrem toho by členské štáty mali príslušným orgánom poskytnúť potrebné zdroje, aby mohli účinne

²⁹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ z 25. októbra 2012, ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov a ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV (Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 57).

³⁰ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/48/EÚ z 22. októbra 2013 o práve na prístup k obhajcovi v trestnom konaní a v konaní o európskom zatykači a o práve na informovanie tretej osoby po pozbavení osobnej slobody a na komunikáciu s tretími osobami a s konzulárnymi úradmi po pozbavení osobnej slobody (Ú. v. EÚ L 294, 6.11.2013, s. 1).

³¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/343 z 9. marca 2016 o posilnení určitých aspektov prezumpcie nevinoty a práva byť prítomný na konaní pred súdom v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 65, 11.3.2016, s. 1).

³² Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/800 z 11. mája 2016 o procesných zárukách pre deti, ktoré sú podozrivými alebo obvinenými osobami v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 132, 21.5.2016, s. 1).

³³ smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1919 z 26. októbra 2016 o právnej pomoci pre podozrivé a obvinené osoby v trestnom konaní a pre vyžiadané osoby v konaní o európskom zatykači (Ú. v. EÚ L 297, 4.11.2016, s. 1).

plniť svoje úlohy. Príslušné orgány by sa mali chápať ako orgány poverené vykonávaním úloh uvedených v tejto smernici a podľa vnútroštátnych štruktúr.

- (40) S cieľom vyhodnotiť účinnosť a efektívnosť rámca pre vymáhanie majetku, správu a konfiškáciu majetku je potrebné zhromaždiť a uverejniť porovnateľný súbor štatistických údajov o zaistení, správe a konfiškácii majetku.
- (41) V záujme zabezpečenia jednotného prístupu členských štátov k zberu štatistických údajov by sa v súlade s článkom 290 ZFEÚ mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty s cieľom doplniť túto smernicu prijatím podrobnejších pravidiel týkajúcich sa informácií, ktoré sa majú zbierať, a metodiky zberu štatistických údajov.
- (42) Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov, a aby tieto konzultácie vykonávala v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva³⁴. Predovšetkým v záujme rovnakého zastúpenia pri príprave delegovaných aktov sa všetky dokumenty doručujú Európskemu parlamentu a Rade v rovnakom čase ako expertom z členských štátov a experti Európskeho parlamentu a Rady majú systematický prístup na zasadnutia skupín expertov Komisie, ktoré sa zaoberajú prípravou delegovaných aktov.
- (43) S cieľom poskytnúť komplexnejší prehľad opatrení prijatých na zaistenie a konfiškáciu by členské štáty mali zriadiť centrálny register zaistených, spravovaných a skonfiškovaných nástrojov, príjmov a majetku a zhromažďovať potrebné štatistické údaje o vykonávaní príslušných opatrení. Na účely uľahčenia správy konkrétneho spisu by sa na vnútroštátnej úrovni mali zriadiť centralizované registre zaistených a skonfiškovaných nástrojov, príjmov a majetku. Cieľom zriadenia centralizovaných registrov je pomáhať všetkým príslušným orgánom zodpovedným za vymáhanie majetku pochádzajúceho z trestnej činnosti tak, že bude dostupný záznam o majetku, ktorý bol zaistený, skonfiškovaný alebo ktorý je v správe, a to od okamihu jeho zaistenia až do jeho vrátenia vlastníkovi alebo do momentu nakladania s týmto majetkom. Informácie vložené do registrov by sa mali uchovávať len dovtedy, kým je to potrebné na účely správy konkrétnych vecí alebo na účely zberu štatistických údajov. Na účely správy vecí by sa nemal uchovávať dlhšie ako do konečného nakladania s majetkom na základe príkazu na konfiškáciu, resp. do jeho vrátenia vlastníkovi v prípade oslobodenia. Prístup k informáciám zaznamenaným v centralizovaných registroch by sa mal poskytnúť len orgánom zodpovedným za vymáhanie majetku pochádzajúceho z trestnej činnosti, ako sú úrady pre vyhľadávanie majetku, úrady pre správu majetku, vnútroštátne súdy alebo inak určené orgány podľa vnútroštátnych právnych predpisov.
- (44) Organizované zločinecké skupiny vyvíjajú svoju činnosť naprieč hraníc a čoraz častejšie nadobúdajú majetok v iných členských štátoch, než v ktorých majú svoju základňu, a v tretích krajinách. Vzhľadom na nadnárodný rozmer organizovanej trestnej činnosti má medzinárodná spolupráca zásadný význam pri vymáhaní ziskov a konfiškácii finančných aktív, ktoré umožňujú páchatelom trestnej činnosti vyvíjať svoju činnosť. Členské štáty by preto mali zabezpečiť, aby úrady pre vyhľadávanie majetku aj úrady pre správu majetku úzko spolupracovali so svojimi partnermi

³⁴ Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

v tretích krajinách s cieľom vyhľadávať, identifikovať a spravovať nástroje a príjmy alebo majetok, ktoré sa môžu stať alebo sú predmetom príkazu na zaistenie alebo konfiškáciu v rámci trestného stíhania. Okrem toho je pre účinné vykonávanie reštriktívnych opatrení Únie mimoriadne dôležité, aby úrady pre vyhľadávanie majetku spolupracovali so svojimi partnermi v tretích krajinách, ak je to potrebné na predchádzanie trestným činom súvisiacim s porušovaním reštriktívnych opatrení Únie, ich odhaľovanie alebo vyšetrovanie. V tejto súvislosti by členské štáty mali zabezpečiť, aby úrady pre vyhľadávanie majetku uzavreli dohody o pracovných podmienkach so svojimi partnermi v tých tretích krajinách, s ktorými existuje dohoda o operatívnej spolupráci, ktorá umožňuje výmenu operatívnych osobných údajov s Europolom alebo Eurojustom.

- (45) Úrady pre vyhľadávanie majetku by mali takisto úzko spolupracovať s orgánmi a agentúrami EÚ vrátane Europolu, Eurojustu a Európskou prokuratúrou v súlade so svojimi príslušnými mandátmi, pokiaľ je to potrebné na vyhľadávanie a identifikáciu majetku v rámci cezhraničných vyšetrovaní podporovaných Europolom a Eurojustom alebo v rámci vyšetrovaní vedených Európskou prokuratúrou. Úrady pre vyhľadávanie majetku by mali spolupracovať aj s Europolom a Eurojustom v súlade s ich príslušnými mandátmi, pokiaľ je to potrebné na vyhľadávanie a identifikáciu majetku na účely predchádzania trestným činom súvisiacim s porušovaním reštriktívnych opatrení Únie, ich odhaľovania alebo vyšetrovania.
- (46) S cieľom zabezpečiť spoločné chápanie a minimálne normy pre vyhľadávanie a identifikáciu, zaistenie a správu majetku by sa v tejto smernici mali stanoviť minimálne pravidlá pre príslušné opatrenia, ako aj súvisiace záruky. Prijatie minimálnych pravidiel nebráni členským štátom v udelení rozsiahlejších právomocí úradom pre vyhľadávanie majetku alebo úradom pre správu majetku, resp. v poskytnutí dodatočných záruk podľa vnútroštátneho práva, pod podmienkou, že takéto vnútroštátne opatrenia a ustanovenia neohrozujú cieľ tejto smernice.
- (47) Keďže cieľ tejto smernice, a to uľahčenie konfiškácie majetku v trestných veciach, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa v článku 5 Zmluvy o Európskej únii (Zmluva o EÚ). V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie uvedeného cieľa.
- (48) Keďže táto smernica stanovuje komplexný súbor pravidiel, ktoré by sa prekrývali s už existujúcimi právnymi nástrojmi, mala by nahradiť jednotnú akciu Rady 98/699/SVV³⁵, rámcové rozhodnutie Rady 2001/500/SVV³⁶, rámcové rozhodnutie 2005/212/SVV, rozhodnutie 2007/845/SVV a smernicu 2014/42/EÚ, pokiaľ ide o členské štáty viazané touto smernicou.

³⁵ Jednotná akcia 98/699/SVV z 3. decembra 1998 prijatá Radou na základe článku K.3 Zmluvy o Európskej únii o praní špinavých peňazí, identifikácii, vyhľadávaní, zmrazení, zhabaní a konfiškácii prostriedkov a ziskov z trestnej činnosti (Ú. v. ES L 333, 9.12.1998, s. 1).

³⁶ Rámcové rozhodnutie Rady z 26. júna 2001 o praní špinavých peňazí, identifikácii, vyhľadávaní, zmrazení, zaistení a konfiškácii prostriedkov a príjmov z trestnej činnosti (Ú. v. ES L 182, 5.7.2001, s. 1).

- (49) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tejto smernice, nie je ňou viazané ani nepodlieha jej uplatňovaniu.
- (50) [V súlade s článkom 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a k Zmluve o fungovaní Európskej únie, Írsko oznámilo svoje želanie zúčastniť sa na prijatí a uplatňovaní tejto smernice.] [alebo] [V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a Zmluve o fungovaní Európskej únie, a bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, sa Írsko nezúčastňuje na prijatí tejto smernice, nie je ňou viazané ani nepodlieha jej uplatňovaniu.]
- (51) V súlade s článkom 42 nariadenia (EÚ) 2018/1725 sa uskutočnila konzultácia s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov, ktorý vydal stanovisko XX/XX 20XX,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy

1. Touto smernicou sa stanovujú minimálne pravidlá týkajúce sa vyhľadávania a identifikácie, zaistenia, konfiškácie a správy majetku v rámci trestného stíhania.
2. V tejto smernici sa stanovujú aj pravidlá na uľahčenie účinného vykonávania reštriktívnych opatrení Únie a následného vymáhania súvisiaceho majetku, ak je to potrebné na predchádzanie trestným činom súvisiacim s porušovaním reštriktívnych opatrení Únie, ich odhaľovanie alebo vyšetrovanie.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa vzťahuje na tieto trestné činy:

- a) účasť na zločineckej organizácii podľa vymedzenia v rámcovom rozhodnutí Rady 2008/841/SVV³⁷;
- b) terorizmus podľa vymedzenia v smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/541³⁸;
- c) obchodovanie s ľuďmi podľa vymedzenia v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2011/36/EÚ³⁹;
- d) sexuálne vykorisťovanie detí a detská pornografia podľa vymedzenia v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2011/93/EÚ⁴⁰;
- e) nezákonný obchod s drogami a psychotropnými látkami podľa vymedzenia v rámcovom rozhodnutí Rady 2004/757/SVV⁴¹;
- f) korupcia podľa vymedzenia v Dohovore o boji proti korupcii úradníkov Európskych spoločenstiev alebo úradníkov členských štátov Európskej únie vypracovaného na základe článku K.3 ods. 2 písm. c) Zmluvy o Európskej únii⁴² a v rámcovom rozhodnutí Rady 2003/568/SVV⁴³;
- g) pranie špinavých peňazí podľa vymedzenia v smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1673⁴⁴;
- h) falšovanie a pozmeňovanie platobných prostriedkov podľa vymedzenia v smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/713⁴⁵;
- i) falšovanie meny vrátane eura, ako sa vymedzuje v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2014/62/EÚ⁴⁶;

³⁷ Rámcové rozhodnutie Rady 2008/841/SVV z 24. októbra 2008 o boji proti organizovanému zločinu (Ú. v. EÚ L 300, 11.11.2008, s. 42).

³⁸ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/541 z 15. marca 2017 o boji proti terorizmu, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2002/475/SVV a mení rozhodnutie Rady 2005/671/SVV (Ú. v. EÚ L 88, 31.3.2017, s. 6).

³⁹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/36/EÚ z 5. apríla 2011 o prevencii obchodovania s ľuďmi a boji proti nemu a o ochrane obetí obchodovania, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2002/629/SVV (Ú. v. EÚ L 101, 15.4.2011, s. 1).

⁴⁰ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/93/EÚ z 13. decembra 2011 o boji proti sexuálnemu zneužívaniu a sexuálnemu vykorisťovaniu detí a proti detskej pornografii, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2004/68/SVV (Ú. v. EÚ L 335, 17.12.2011, s. 1).

⁴¹ Rámcové rozhodnutie Rady 2004/757/SVV z 25. októbra 2004, ktorým sa stanovujú minimálne ustanovenia o znakoch skutkových podstat tretných činov a trestov v oblasti nezákonného obchodu s drogami (Ú. v. EÚ L 335, 11.11.2004, s. 8).

⁴² Ú. v. ES C 195, 25.6.1997, s. 1.

⁴³ Rámcové rozhodnutie Rady 2003/568/SVV z 22. júla 2003 o boji proti korupcii v súkromnom sektore (Ú. v. EÚ L 192, 31.7.2003, s. 54).

⁴⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1673 z 23. októbra 2018 o boji proti praniu špinavých peňazí prostredníctvom trestného práva (Ú. v. EÚ L 284, 12.11.2018, s. 22).

⁴⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/713 zo 17. apríla 2019 o boji proti podvodom s bezhotovostnými platobnými prostriedkami a proti ich falšovaniu a pozmeňovaniu, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/413/SVV (Ú. v. EÚ L 123, 10.5.2019, p. 18).

j) počítačový trestný čin podľa vymedzenia v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2013/40/EÚ⁴⁷;

k) nedovolené obchodovanie so zbraňami, strelivom a výbušninami podľa vymedzenia v Protokole proti nezákonnej výrobe a obchodovaniu so strelnými zbraňami, ich súčasťami a komponentmi a strelivom dopĺňujúcim Dohovor Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu, ktorého je Únia zmluvnou stranou⁴⁸;

l) podvod vrátane podvodu a iných trestných činov poškodzujúcich finančné záujmy Únie vymedzených v smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1371⁴⁹;

m) trestné činy proti životnému prostrediu vrátane nezákonného obchodovania s ohrozenými živočíšnymi druhmi a ohrozenými rastlinnými druhmi a odrodami podľa vymedzenia v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/99/ES⁵⁰, ako aj trestné činy súvisiace so znečistením z lodí podľa vymedzenia v smernici 2005/35/ES zmenenej smernicou 2009/123/ES⁵¹);

n) napomáhanie neoprávneného vstupu a pobytu podľa vymedzenia v rámcovom rozhodnutí Rady 2002/946/SVV⁵² a v smernici 2002/90/ES⁵³;

2. Táto smernica sa vzťahuje na tieto trestné činy v rozsahu, v akom bol trestný čin spáchaný v rámci zločineckej skupiny:

a) falšovanie a výroba nelegálnych kópií výrobkov;

b) nedovolené obchodovanie s kultúrnymi predmetmi vrátane starožitností a umeleckých diel;

c) falšovanie a pozmeňovanie verejných listín a obchodovanie s nimi;

d) vražda alebo závažné ublíženie na zdraví;

e) nedovolené obchodovanie s ľudskými orgánmi a tkanivami;

⁴⁶ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/62/EÚ z 15. mája 2014 o trestnoprávnej ochrane eura a ostatných mien proti falšovaniu (Ú. v. EÚ L 151, 21.5.2014, s. 1).

⁴⁷ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/40/EÚ z 12. augusta 2013 o útokoch na informačné systémy, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2005/222/SVV (Ú. v. EÚ L 218, 14.8.2013, s. 8).

⁴⁸ Ú. v. EÚ L 89, 25.3.2014, s. 7.

⁴⁹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1371 z 5. júla 2017 o boji proti podvodom, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie, prostredníctvom trestného práva (Ú. v. EÚ L 198, 28.7.2017, s. 29).

⁵⁰ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/99/ES z 19. novembra 2008 o ochrane životného prostredia prostredníctvom trestného práva (Ú. v. EÚ L 328, 6.12.2008, s. 28).

⁵¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/123/ES z 21. októbra 2009, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2005/35/ES o znečisťovaní mora z lodí a o zavedení sankcií za porušenia (Ú. v. EÚ L 280, 27.10.2009, s. 52).

⁵² Rámcové rozhodnutie Rady 2002/946/SVV o posilnení trestného systému na zabránenie napomáhaniu neoprávnenému vstupu, tranzitu a pobytu (Ú. v. ES L 328, 5.12.2002, s. 1).

⁵³ Smernica 2002/90/ES, ktorá definuje napomáhanie neoprávnenému vstupu, tranzitu a pobytu (Ú. v. ES L 328, 5.12.2002, s. 17).

- f) únos, obmedzovanie osobnej slobody alebo branie rukojevníka;
 - g) organizovaná alebo ozbrojená krádež alebo lúpež;
 - h) vymáhanie peňazí alebo inej výhody a vydieranie;
 - i) obchodovanie s odcudzenými vozidlami;
 - j) daňové trestné činy súvisiace s priamymi a nepriamymi daňami podľa vymedzenia vo vnútroštátnom práve členských štátov, za ktoré možno uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie spojené s odňatím slobody s hornou hranicou najmenej jeden rok.
3. [Táto smernica sa vzťahuje na porušenie reštriktívnych opatrení Únie vymedzených v smernici Európskeho parlamentu a Rady].
4. Táto smernica sa vzťahuje na akékoľvek iné trestné činy uvedené v iných právnych aktoch Únie, ak sa v nich výslovne stanovuje, že táto smernica sa vzťahuje na trestné činy v nej vymedzené.
5. Ustanovenia o vyhľadávaní a identifikácii nástrojov a príjmov alebo majetku v kapitole II sa vzťahujú na všetky trestné činy vymedzené vo vnútroštátnom práve, za ktoré možno uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie spojené s odňatím slobody s hornou hranicou sadzby najmenej jeden rok.]

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „príjmy“ sú akýkoľvek hospodársky prospech pochádzajúci priamo alebo nepriamo z trestnej činnosti, ktorý pozostáva z majetku v akejkoľvek podobe a zahŕňa všetky následné opätovné investície alebo premenu priamych príjmov a akýkoľvek majetkový prospech;
2. „majetok“ je majetok akéhokoľvek druhu bez ohľadu na to, či je hmotný alebo nehmotný, hnuťelný alebo nehnuteľný, a právne listiny alebo nástroje, ktoré preukazujú vlastnícke právo alebo iné právo k tomuto majetku;
3. „nástroje“ sú akýkoľvek majetok, ktorý bol akýmkoľvek spôsobom, úplne alebo sčasti, použitý alebo určený na spáchanie trestného činu;
4. „vyhľadávanie a identifikácia“ je akékoľvek vyšetrowanie vykonávané príslušnými orgánmi s cieľom určiť nástroje, príjmy alebo majetok, ktoré môžu pochádzať z trestnej činnosti;
5. „zaistenie“ je dočasný zákaz prevodu, zničenia alebo premeny majetku, nakladania s majetkom alebo presunu majetku, alebo dočasné prevzatie majetku do úschovy či prevzatie kontroly nad majetkom;

6. „konfiškácia“ je konečné odňatie majetku nariadené súdom v súvislosti s trestným činom;
7. „SIENA“ je sieťová aplikácia na zabezpečenú výmenu informácií spravovaná Europolom, ktorej cieľom je uľahčiť výmenu informácií medzi členskými štátmi a Europolom;
8. „zločinecká skupina“ je zločinecká organizácia podľa vymedzenia v článku 1 rámcového rozhodnutia Rady 2008/841/SVV;
9. „obet“ je obet' podľa vymedzenia v článku 2 ods. 1 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ⁵⁴, ako aj právnická osoba podľa vymedzenia vo vnútroštátnom práve, ktorým bola spôsobená ujma v dôsledku ktoréhokoľvek z trestných činov patriacich do rozsahu pôsobnosti tejto smernice;
10. „konečný užívateľ výhod“ je konečný užívateľ výhod podľa vymedzenia v článku 3 bode 6 smernice (EÚ) 2015/849⁵⁵;
11. „reštriktívne opatrenia Únie“ sú opatrenia prijaté na základe článku 29 Zmluvy o Európskej únii a opatrenia prijaté na základe článku 215 Zmluvy o fungovaní Európskej únie;
12. „cielené finančné sankcie“ sú konkrétne reštriktívne opatrenia Únie namierené proti určitým osobám alebo subjektom, prijaté na základe článku 29 Zmluvy o Európskej únii a opatrení a článku 215 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

KAPITOLA II

VYHĽADÁVANIE A IDENTIFIKÁCIA

Článok 4

Vyšetrovanie na vyhľadávanie majetku

1. Členské štáty na uľahčenie cezhraničnej spolupráce prijímú opatrenia na umožnenie rýchleho vyhľadania a identifikácie nástrojov a príjmov alebo majetku, ktorý sa môže stať alebo je predmetom príkazu na zaistenie alebo konfiškáciu v priebehu trestného konania.
2. Vyšetrovanie na vyhľadávanie majetku podľa odseku 1 vykonávajú príslušné orgány okamžite vždy, keď sa začne vyšetrovanie v súvislosti s trestným činom, ktorý môže viesť

⁵⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ z 25. októbra 2012, ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov a ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV.

⁵⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, zmenená smernicou (EÚ) 2018/843 (Ú. v. EÚ L 141, 5.6.2015, s. 73),

k značnému hospodárskemu prospechu, resp. keď je to potrebné na predchádzanie trestným činom súvisiacim s porušovaním reštriktívnych opatrení Únie, ich odhaľovanie alebo vyšetrovanie.

Článok 5

Úrady pre vyhľadávanie majetku

1. Každý členský štát zriadi aspoň jeden úrad pre vyhľadávanie majetku s cieľom uľahčiť cezhraničnú spoluprácu v súvislosti s vyšetrovaniami na vyhľadávanie majetku.

2. Úrady pre vyhľadávanie majetku majú tieto úlohy:

a) vyhľadať a identifikovať nástroje, príjmy alebo majetok vždy, keď je to potrebné na podporu iných príslušných vnútroštátnych orgánov zodpovedných za vyšetrovanie na vyhľadávanie majetku podľa článku 4;

b) vyhľadať a identifikovať nástroje, príjmy alebo majetok, ktoré sa môžu stať alebo sú predmetom príkazu na zaistenie alebo konfiškáciu vydaného iným členským štátom;

c) spolupracovať a vymieňať si informácie s úradmi pre vyhľadávanie majetku iných členských štátov v rámci vyhľadávania a identifikácie nástrojov a príjmov alebo majetku, ktoré sa môžu stať alebo sú predmetom príkazu na zaistenie alebo konfiškáciu;

d) vymieňať si informácie s inými úradmi pre vyhľadávanie majetku v členských štátoch, ktoré sa týkajú účinného vykonávania reštriktívnych opatrení Únie, ak je to potrebné na predchádzanie trestným činom, ich odhaľovanie alebo vyšetrovanie.

3. Úrady pre vyhľadávanie majetku sú oprávnené vyhľadávať a identifikovať majetok osôb a subjektov, na ktoré sa vzťahujú cielené finančné sankcie EÚ, ak je to potrebné na predchádzanie trestným činom, ich odhaľovanie alebo vyšetrovanie. Na tento účel spolupracujú s úradmi pre vyhľadávanie majetku a ostatnými príslušnými orgánmi v iných členských štátoch a vymieňajú si relevantné informácie.

4. Členské štáty umožnia úradom pre vyhľadávanie majetku prijať okamžité opatrenia podľa článku 11 ods. 2, ak je to potrebné na predchádzanie trestným činom súvisiacim s porušovaním reštriktívnych opatrení Únie, ich odhaľovanie alebo vyšetrovanie. Článok 11 ods. 5 sa uplatňuje *mutatis mutandis*.

Článok 6

Prístup k informáciám

1. Členské štáty na účely plnenia úloh uvedených v článku 5 zabezpečia, aby úrady pre vyhľadávanie majetku mali okamžitý a priamy prístup k týmto informáciám, a to v rozsahu, v akom je to potrebné na vyhľadávanie a identifikáciu príjmov, nástrojov a majetku:

- a) fiškálne údaje vrátane údajov, ktoré majú k dispozícii daňové úrady;
 - b) vnútroštátne registre nehnuteľností alebo elektronické systémy vyhľadávania údajov týkajúcich sa nehnuteľností, registre pozemkov a katastre nehnuteľností;
 - c) vnútroštátne registre fyzických osôb, pokiaľ ide o občanov a obyvateľov;
 - d) vnútroštátne registre motorových vozidiel, lietadiel a plavidiel;
 - e) databázy podnikateľských subjektov vrátane obchodných registrov a registrov spoločností;
 - f) vnútroštátne registre sociálneho zabezpečenia;
 - g) relevantné informácie, ktoré majú k dispozícii orgány príslušné na predchádzanie trestným činom, ich odhaľovanie, vyšetrovanie alebo stíhanie.
2. Ak informácie uvedené v odseku 1 nie sú uchovávané v databázach alebo registroch, členské štáty prijímajú potrebné opatrenia na zaistenie, aby úrady pre vyhľadávanie majetku mohli dané informácie získať inými spôsobmi.
3. Priamym a okamžitým prístupom k informáciám uvedeným v odseku 1 nie sú dotknuté procesné záruky stanovené vo vnútroštátnom práve.

Článok 7

Podmienky prístupu úradov pre vyhľadávanie majetku k informáciám

1. Prístup k informáciám podľa článku 6 majú len v prípade potreby na individuálnom základe zamestnanci osobitne určení a oprávnení na prístup k informáciám uvedeným v článku 6.
2. Členské štáty zabezpečia, aby zamestnanci úradov pre vyhľadávanie majetku dodržiavali pravidlá týkajúce sa dôvernosti a služobného tajomstva stanovené v uplatniteľných vnútroštátnych právnych predpisoch. Členské štáty takisto zabezpečia, aby zamestnanci úradov pre vyhľadávanie majetku mali potrebné špecializované zručnosti a schopnosti na účinné plnenie svojich úloh.
3. Členské štáty zabezpečia zavedenie primeraných technických a organizačných opatrení na zaistenie bezpečnosti údajov, aby úrady pre vyhľadávanie majetku mohli mať prístup k informáciám uvedeným v článku 6 a vyhľadávať v nich.

Článok 8

Monitorovanie prístupu a vyhľadávania zo strany úradov pre vyhľadávanie majetku

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 25 smernice 2016/680, členské štáty zabezpečia, aby orgány, ktoré majú informácie uvedené v článku 6, uchovávali logy o všetkých činnostiach

týkajúcich sa prístupu a vyhľadávania vykonávaných úradmi pre vyhľadávanie majetku v súlade s touto smernicou. Tieto logy budú obsahovať:

- a) odkaz na vnútroštátny spis;
- b) dátum a čas dopytu alebo vyhľadávania;
- c) typ údajov použitých na spustenie dopytu alebo vyhľadávania;
- d) jedinečný identifikátor výsledkov dopytu alebo vyhľadávania;
- e) názov úradu pre vyhľadávanie majetku nahliadajúceho do registra;
- f) jedinečné používateľské meno úradníka, ktorý vykonal dopyt alebo vyhľadávanie.

2. Logy uvedené v odseku 1 sa môžu použiť len na monitorovanie ochrany údajov vrátane kontroly zákonnosti spracúvania údajov a na zaistenie bezpečnosti a integrity údajov. Uvedené logy sa chránia primeranými opatreniami proti neoprávnenému prístupu a vymazávajú sa po piatich rokoch od ich vytvorenia. Ak sú však potrebné na prebiehajúce postupy monitorovania, vymažú sa až vtedy, ak už na postupy monitorovania nie sú potrebné.

Článok 9

Výmena informácií

1. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby ich úrady pre vyhľadávanie majetku poskytli na žiadosť úradu pre vyhľadávanie majetku iného členského štátu všetky informácie, ktoré sú potrebné na plnenie ich úloh podľa článku 5. Možno poskytnúť tie kategórie osobných údajov, ktoré sú uvedené v oddiele B bode 2 prílohy II k nariadeniu (EÚ) 2016/794.

Všetky osobné údaje, ktoré sa majú poskytnúť, sa určia od prípadu k prípadu na základe toho, čo je nevyhnutné na plnenie úloh podľa článku 5.

2. Pri podávaní žiadosti podľa odseku 1 žiadajúci úrad pre vyhľadávanie majetku čo najpresnejšie uvedie:

- a) predmet žiadosti;
- b) dôvody žiadosti vrátane relevantnosti požadovaných informácií na vyhľadávanie a identifikáciu majetku;
- c) povahu konania;
- d) druh trestného činu, v súvislosti s ktorým sa podáva žiadosť;
- e) prepojenie konania s dožiadaným členským štátom;

f) podrobnosti o cieľovom alebo hľadanom majetku, ako sú bankové účty, nehnuteľnosti, vozidlá, plavidlá, lietadlá, spoločnosti a iné položky s vysokou hodnotou;

g) a/alebo podrobnosti o fyzických alebo právnických osobách, o ktorých sa predpokladá, že sú do predmetnej trestnej činnosti zapojené, ako sú mená, adresy, dátumy a miesta narodenia, dátum registrácie, akcionári, sídlo spoločnosti;

h) v prípade potreby dôvody naliehavosti žiadosti.

3. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom umožniť, aby si ich úrady pre vyhľadávanie majetku vymieňali informácie s úradmi pre vyhľadávanie majetku iných členských štátov bez toho, aby o to požiadali, a to vždy, keď sa dozvedia informácie o nástrojoch, príjmoch alebo majetku, ktoré považujú za potrebné na výkon činnosti úradov pre vyhľadávanie majetku podľa článku 5. Pri poskytovaní takýchto informácií úrady pre vyhľadávanie majetku uvedú dôvody, prečo sa vymieňané informácie považujú za potrebné.

4. Členské štáty zabezpečia, aby sa informácie poskytnuté úradmi pre vyhľadávanie majetku podľa odsekov 1, 2 a 3 mohli predložiť ako dôkaz vnútroštátnemu súdu členského štátu v súlade s postupmi stanovenými vo vnútroštátnom práve.

5. Členské štáty zabezpečia, aby úrady pre vyhľadávanie majetku mali priamy prístup do aplikácie SIENA a používali systém SIENA na výmenu informácií podľa tohto článku.

6. Úrady pre vyhľadávanie majetku môžu odmietnuť poskytnúť informácie žiadajúcemu úradu pre vyhľadávanie majetku, ak existujú vecné dôvody domnievať sa, že poskytnutie informácií by:

a) poškodilo základné záujmy dožiadaného členského štátu v oblasti národnej bezpečnosti,

b) ohrozilo prebiehajúce vyšetrovanie alebo operáciu kriminálneho spravodajstva, resp. by predstavovalo bezprostrednú hrozbu pre život alebo fyzickú integritu osoby.

7. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa odmietnutie poskytnutia informácií odôvodňovalo. Odmietnutia majú vplyv iba na tú časť požadovaných informácií, s ktorou súvisia dôvody uvedené v odseku 6, a v príslušných prípadoch nimi nie je dotknutá povinnosť poskytnúť ostatné časti informácií v súlade s touto smernicou.

Článok 10

Lehoty na poskytnutie informácií

1. Členské štáty zabezpečia, aby úrady pre vyhľadávanie majetku odpovedali na žiadosti o informácie podľa článku 9 ods. 1 čo najskôr a v každom prípade v týchto lehotách:

a) sedem kalendárnych dní v prípade všetkých žiadostí, ktoré nie sú naliehavé;

b) osem hodín v prípade naliehavých žiadostí týkajúcich sa informácií uvedených v článku 6 ods. 1, ktoré sú uložené v databázach a registroch.

2. Ak informácie požadované podľa odseku 1 písm. b) nie sú priamo dostupné alebo žiadosť podľa odseku 1 písm. a) predstavuje neprimeranú záťaž, úrad pre vyhľadávanie majetku, ktorému bola žiadosť doručená, môže poskytnutie informácií odložiť. V takom prípade dožiadaný úrad pre vyhľadávanie majetku bezodkladne informuje žiadajúci úrad pre vyhľadávanie majetku o tomto odklade a poskytne požadované informácie čo najskôr, v každom prípade však do troch dní od pôvodnej lehoty stanovenej podľa odseku 1.

KAPITOLA III

ZAISTENIE A KONFIŠKÁCIA

Článok 11

Zaistenie

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, ktoré umožnia zaistenie majetku nutné na účely prípadnej konfiškácie tohto majetku podľa článku 12.

2. Opatrenia na zaistenie zahŕňajú okamžité kroky, ktoré sa v prípade potreby prijímú na zachovanie majetku.

3. Členské štáty umožnia úradom pre vyhľadávanie majetku prijať okamžité opatrenia podľa odseku 2 až do vydania príkazu na zaistenie podľa odseku 1. Platnosť takýchto dočasných naliehavých opatrení na zaistenie nesmie presiahnuť sedem dní.

4. Majetok, ktorý je v držbe tretej strany, môže podliehať opatreniam na zaistenie podľa odsekov 1, 2 a 3, ak je to nutné na zabezpečenie prípadnej konfiškácie podľa článku 13.

5. Členské štáty zabezpečia, aby príkazy na zaistenie podľa odsekov 1, 2, 3 a 4 vydal príslušný orgán a aby boli primerane odôvodnené.

6. Príkaz na zaistenie podľa odseku 1 ostane v platnosti len dovtedy, kým je to nevyhnutné na zachovanie majetku na účely prípadnej následnej konfiškácie. Zaistený majetok, ktorý nie je následne skonfiškovaný, sa bezodkladne vráti vlastníkovi majetku. Podmienky alebo procesné pravidlá, na základe ktorých sa tento majetok vráti, sa stanovujú vo vnútroštátnom práve.

7. Ak majetok, ktorý sa má zaistiť, pozostáva zo subjektov, ktoré by sa mali zachovať ako subjekty s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti, ako sú napr. podniky, príkaz na zaistenie zahŕňa opatrenia na to, aby osoby, ktoré tento majetok vlastní alebo ho kontrolujú, boli vylúčené z prístupu k tomuto majetku, pričom sa umožní pokračovanie prevádzky.

Článok 12

Konfiškácia

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, aby umožnili úplnú alebo čiastočnú konfiškáciu nástrojov a príjmov pochádzajúcich z trestného činu v nadväznosti na vynesenie konečného odsudzujúceho rozsudku, ktoré môže vyplynúť aj z konania v neprítomnosti.
2. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na umožnenie konfiškácie majetku, ktorého hodnota zodpovedá nástrojom alebo príjmom pochádzajúcim z trestného činu v nadväznosti na vynesenie konečného odsudzujúceho rozsudku, ktoré môže vyplynúť aj z konania v neprítomnosti.

Článok 13

Konfiškácia majetku tretích osôb

1. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na umožnenie konfiškácie príjmov alebo iného majetku, ktorého hodnota zodpovedá príjmom, ktoré podozrivá alebo obvinená osoba priamo alebo nepriamo previedla na tretie osoby, resp. ktoré tretie osoby získali od podozrivej alebo obvinenej osoby.

Táto konfiškácia príjmov alebo iného majetku by mala byť možná v prípadoch, keď sa zistilo, že uvedené tretie osoby vedeli alebo mali vedieť, že účelom prevodu alebo nadobudnutia bolo predísť konfiškácii, a to na základe konkrétnych skutočností a okolností vrátane toho, že prevod alebo nadobudnutie sa uskutočnil bezodplatne alebo za protihodnotu, ktorá bola podstatne nižšia ako trhová hodnota.

2. Odsekom 1 nie sú dotknuté práva tretích osôb konajúcich v dobrej viere.

Článok 14

Rozšírená konfiškácia

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, aby umožnili úplnú alebo čiastočnú konfiškáciu majetku patriaceho osobe odsúdenej za trestný čin, ak by tento trestný čin mohol priamo alebo nepriamo viesť k hospodárskemu prospechu a ak je vnútroštátny súd presvedčený, že majetok pochádza z trestnej činnosti.
2. Pri určovaní toho, či predmetný majetok pochádza z trestnej činnosti, sa zohľadnia všetky okolnosti prípadu vrátane konkrétnych skutočností a dostupných dôkazov, ako je napríklad hodnota majetku neúmeraná zákonnému príjmu odsúdenej osoby.

Článok 15

Konfiškácia na inom základe, ako je odsudzujúci rozsudok

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, aby za podmienok stanovených v odseku 2 umožnili konfiškáciu nástrojov a príjmov alebo majetku podľa článku 12, resp. ktorý bol prevedený na tretie osoby, ako sa uvádza v článku 13, v prípadoch, keď sa začalo trestné konanie, ale nebolo možné v ňom pokračovať z týchto dôvodov:

- a) choroba podozrivej alebo obvinenej osoby;
- b) útek podozrivej alebo obvinenej osoby;
- c) smrť podozrivej alebo obvinenej osoby;
- d) imunita podozrivej alebo obvinenej osoby voči trestnému stíhaniu podľa vnútroštátneho práva;
- e) amnestia udelená podozrivej alebo obvinenej osobe podľa vnútroštátneho práva;
- f) uplynutie lehôt stanovených vo vnútroštátnom práve, ak tieto lehoty nie sú dostatočne dlhé na to, aby umožnili účinné vyšetovanie a stíhanie príslušných trestných činov.

2. Konfiškácia na inom základe, ako je odsudzujúci rozsudok, sa obmedzuje na trestné činy, ktoré môžu priamo alebo nepriamo viesť k značnému hospodárskemu prospechu, a použije sa len vtedy, ak je vnútroštátny súd presvedčený, že sú splnené všetky znaky trestného činu.

3. Pred tým, ako súd vydá príkaz na konfiškáciu v zmysle odsekov 1 a 2, členské štáty zabezpečia, aby sa rešpektovalo právo dotknutej osoby na obhajobu, a to aj priznaním prístupu k spisu a práva na vypočutie k právnym a skutkovým otázkam.

4. Na účely tohto článku pojem „trestný čin“ zahŕňa trestné činy uvedené v článku 2, ak sa trestajú odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej štyri roky.

Článok 16

Konfiškácia nevysvetleného majetku súvisiaceho s trestnou činnosťou

1. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na umožnenie konfiškácie majetku, ak konfiškácia nie je možná podľa článkov 12 až 15 a ak sú splnené tieto tri podmienky:

- a) majetok je zaistený v súvislosti s vyšetovaním trestných činov spáchaných v rámci zločineckej skupiny;
- b) trestné činy uvedené v písmene a) môžu priamo alebo nepriamo viesť k značnému hospodárskemu prospechu;
- c) vnútroštátny súd je presvedčený, že zaistený majetok pochádza z trestných činov páchaných v rámci zločineckej organizácie.

2. Pri určovaní, či zaistený majetok pochádza z trestných činov, sa zohľadnia všetky okolnosti prípadu vrátane konkrétnych skutočností a dostupných dôkazov, ako je napríklad to, že hodnota majetku je podstatne neúmerná zákonnému príjmu vlastníka.

3. Na účely tohto článku pojem „trestný čin“ zahŕňa trestné činy uvedené v článku 2, ak sa trestajú odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej štyri roky.

4. Pred tým, ako súd vydá príkaz na konfiškáciu v zmysle odsekov 1 a 2, členské štáty zabezpečia, aby sa rešpektovalo právo dotknutej osoby na obhajobu, a to aj priznaním prístupu k spisu a práva na vypočutie k právnym a skutkovým otázkam.

Článok 17

Účinná konfiškácia a výkon

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, ktoré umožnia vyhľadanie a identifikáciu majetku, ktorý sa má zaistiť a skonfiškovať, a to aj po vynesení konečného odsudzujúceho rozsudku za trestný čin, resp. v nadväznosti na konanie podľa článkov 15 a 16.

2. Členské štáty zvažia prijatie opatrení, ktoré umožnia použitie skonfiškovaného majetku vo verejnom záujme alebo na sociálne účely.

Článok 18

Odškodnenie obetí

Ak majú obeť v dôsledku spáchania trestného činu nároky voči osobe, voči ktorej bolo prijaté opatrenie na konfiškáciu podľa tejto smernice, členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby opatrením na konfiškáciu nebolo dotknuté právo obetí na získanie náhrady ich nárokov.

KAPITOLA IV

SPRÁVA

Článok 19

Správa aktív a plánovanie pred zhabaním

1. Členské štáty zabezpečia efektívnu správu zaisteného a skonfiškovaného majetku až do nakladania s ním.

2. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány, ktoré sú zodpovedné za správu zaisteného a skonfiškovaného majetku, pred vydaním príkazu na zaistenie v zmysle článku 11 ods. 1 vykonali posúdenie nákladov, ktoré môžu vzniknúť pri správe majetku, ktorý možno zaistiť, a to na účely zachovania a optimalizácie hodnoty takéhoto majetku až do nakladania s ním.

Článok 20

Predbežný predaj

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa majetok zaistený podľa článku 11 ods. 1 mohol pred vydaním príkazu na konfiškáciu previesť alebo predat' za jednej alebo viacerých z týchto okolností:

- a) majetok, ktorý je predmetom zaistenia, podlieha skaze alebo sa rýchlo znehodnocuje;
- b) náklady na skladovanie alebo údržbu majetku sú neprimerané jeho hodnote;
- c) majetok je príliš ťažké spravovať, resp. jeho správa si vyžaduje osobitné podmienky a odborné znalosti, ktoré nie sú ľahko dostupné.

2. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa záujmy vlastníka majetku zohľadnili pri vydávaní príkazu na predbežný predaj, a to vrátane toho, či je majetok, ktorý sa má predat', ľahko vymeniteľný. S výnimkou prípadov úteku členské štáty zabezpečia, aby vlastník majetku, ktorý môže byť predmetom predbežného predaja, bol pred predajom informovaný a vypočutý. Vlastník musí mať možnosť požiadať o predaj majetku.

3. Príjmy z predbežného predaja by sa mali zabezpečiť dovtedy, kým sa nedospeje k súdnemu rozhodnutiu o konfiškácii. Členské štáty prijímú vhodné opatrenia na ochranu tretích osôb, ktoré kúpili majetok predávaný v rámci odvetných opatrení, s cieľom zabezpečiť, aby sa predaný majetok nevrátil osobám odsúdeným za trestné činy uvedené v článku 2.

4. Členské štáty môžu požadovať, aby náklady na správu zaisteného majetku niesol konečný užívateľ výhod.

Článok 21

Úrady pre správu majetku

1. Každý členský štát zriadi alebo určí aspoň jeden úrad pre správu majetku na účely správy zaisteného a skonfiškovaného majetku.

2. Úrady pre správu majetku majú tieto úlohy:

- a) zabezpečiť efektívnu správu zaisteného a skonfiškovaného majetku, a to buď priamo spravovaním zaisteného a skonfiškovaného majetku, alebo poskytovaním podpory a odborných znalostí iným príslušným orgánom zodpovedným za správu zaisteného a skonfiškovaného majetku;
- b) poskytovať podporu pri plánovaní pred zhabaním príslušným orgánom zodpovedným za správu zaisteného a skonfiškovaného majetku;

- c) spolupracovať s inými príslušnými orgánmi zodpovednými za vyhľadávanie a identifikáciu, zaistenie a konfiškáciu majetku podľa tejto smernice;
- d) spolupracovať s inými príslušnými orgánmi zodpovednými za správu zaisteného a skonfiškovaného majetku v cezhraničných prípadoch.

KAPITOLA V

ZÁRUKY

Článok 22

Povinnosť informovať dotknuté osoby

Členské štáty zabezpečia, aby sa príkazy na zaistenie podľa článku 11, príkazy na konfiškáciu podľa článkov 12 až 16 a príkazy na predaj majetku podľa článku 20 oznámili dotknutej osobe s uvedením dôvodov tohto opatrenia.

Článok 23

Právne prostriedky nápravy

1. Členské štáty zabezpečia, aby osoby dotknuté opatreniami stanovenými v tejto smernici mali na účely ochrany svojich práv právo na obhajobu, právo na účinný prostriedok nápravy a právo na spravodlivý súdny proces.
2. Členské štáty zaistia osobe, ktorej majetok je dotknutý, účinnú možnosť napadnúť príkaz na zaistenie podľa článku 11 na súde v súlade s postupmi stanovenými vo vnútroštátnom práve. Ak príkaz na zaistenie vydal iný príslušný orgán ako justičný orgán, vo vnútroštátnom práve sa stanoví, že takýto príkaz sa najprv predloží na overenie alebo preskúmanie justičnému orgánu predtým, ako ho možno napadnúť na súde.
3. Ak podozrivá alebo obvinená osoba utiekla, členské štáty prijímú všetky primerané kroky na zabezpečenie účinnej možnosti uplatniť právo napadnúť príkaz na konfiškáciu a vyžadujú, aby bola dotknutá osoba predvolaná na konanie o konfiškácii alebo aby sa vynaložilo primerané úsilie na to, aby sa o takomto konaní dozvedela.
4. Členské štáty zaistia osobe, ktorej majetok je dotknutý, účinnú možnosť napadnúť príkaz na konfiškáciu a relevantné okolnosti prípadu na súde v súlade s postupmi stanovenými vo vnútroštátnom práve.

V prípade príkazov na konfiškáciu podľa článku 13 takéto okolnosti zahŕňajú skutočnosti a okolnosti, na ktorých sa zakladá zistenie, že tretia strana vedela alebo mala vedieť, že účelom prevodu alebo nadobudnutia bolo zabrániť konfiškácii.

V prípade príkazov na konfiškáciu podľa článkov 14 a 16 takéto okolnosti zahŕňajú konkrétne skutočnosti a dostupné dôkazy, na základe ktorých sa dotknutý majetok považuje za majetok pochádzajúci z trestnej činnosti.

V prípade príkazov na konfiškáciu podľa článku 15 takéto okolnosti zahŕňajú skutočnosti a dôkazy, na základe ktorých vnútroštátny súd dospel k záveru, že sú splnené všetky znaky trestného činu.

5. Pri vykonávaní tejto smernice členské štáty stanovujú, že konfiškácia sa nenariadi, a to v rozsahu, v akom by bola neprimeraná spáchanému trestnému činu alebo obvineniam voči osobe, ktorej sa konfiškácia týka. Pri vykonávaní tejto smernice členské štáty stanovujú, že za výnimočných okolností sa konfiškácia nenariadi, pokiaľ by to podľa vnútroštátneho práva neprimerane zaťažilo dotknutú osobu.

6. Členské štáty zaistia osobe, ktorej majetok je dotknutý, účinnú možnosť napadnúť príkaz na predaj predmetného majetku podľa článku 20 na súde. Členské štáty stanovujú možnosť, aby takéto podanie malo odkladný účinok.

7. Tretie osoby majú právo domáhať sa titulu vlastníckeho alebo iného majetkového práva, a to aj v prípadoch uvedených v článku 13.

8. Osoby, ktorých majetok je dotknutý opatreniami stanovenými v tejto smernici, majú právo na prístup k obhajcovi počas celého konania o zaistení a konfiškácii. Dotknuté osoby musia byť o tomto práve poučené.

KAPITOLA VI

STRATEGICKÝ RÁMEC NA VYMÁHANIE MAJETKU

Článok 24

Národná stratégia vymáhania majetku

1. Členské štáty prijímajú do *[jedného roka od nadobudnutia účinnosti tejto smernice]* národnú stratégiu vymáhania majetku, ktorú aktualizujú v pravidelných intervaloch v trvaní najviac päť rokov.

2. Stratégia musí zahŕňať aspoň tieto prvky:

a) strategické ciele, priority a opatrenia na účely zvýšenia úsilia všetkých príslušných vnútroštátnych orgánov zapojených do vymáhania majetku, ako sa stanovuje v tejto smernici;

b) rámec riadenia na dosiahnutie strategických cieľov a priorít vrátane opisu úloh a zodpovedností všetkých príslušných orgánov a mechanizmov spolupráce;

c) vhodné mechanizmy koordinácie a spolupráce na strategickej a operačnej úrovni medzi všetkými príslušnými orgánmi;

d) zdroje sprístupnené príslušným orgánom vrátane odbornej prípravy;

e) postupy pravidelného monitorovania a hodnotenia dosiahnutých výsledkov.

3. Členské štáty oznámia Komisii svoje stratégie a všetky ich aktualizácie do troch mesiacov od ich prijatia.

Článok 25

Zdroje

Členské štáty zabezpečia, aby úrady pre vyhľadávanie majetku a úrady pre správu majetku, ktoré vykonávajú úlohy podľa tejto smernice, mali primerane kvalifikovaný personál a primerané finančné, technické a technologické zdroje potrebné na účinné plnenie svojich funkcií súvisiacich s vykonávaním tejto smernice.

Článok 26

Zriadenie centralizovaných registrov zaisteného a skonfiškovaného majetku

1. Na účely správy zaisteného a skonfiškovaného majetku členské štáty zavedú centralizované registre obsahujúce informácie týkajúce sa zaistenia, konfiškácie a správy nástrojov a príjmov alebo majetku, ktorý sa môže stať alebo je predmetom príkazu na zaistenie alebo konfiškáciu.

2. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby úrady pre vyhľadávanie majetku, úrady pre správu majetku a iné príslušné orgány, ktoré vykonávajú úlohy podľa článku 4, 19 a 20, mali právomoc priamo a okamžite vkladať do centralizovaných registrov informácie uvedené v odseku 3, pristupovať k nim a vyhľadávať v nich.

3. Do centralizovaných registrov uvedených v odseku 1 sa vložia a v týchto registroch sa sprístupnia a dajú vyhľadávať tieto informácie:

a) majetok, na ktorý sa vzťahuje príkaz na zaistenie alebo konfiškáciu, vrátane podrobných údajov, ktoré umožňujú identifikáciu majetku;

b) odhadovaná alebo skutočná hodnota majetku v čase zaistenia, konfiškácie a nakladania s majetkom;

c) vlastník majetku vrátane konečného užívateľa výhod, ak sú takéto informácie k dispozícii;

d) referenčné číslo vnútroštátneho spisu konania týkajúceho sa majetku;

e) názov orgánu, ktorý zapisuje informácie do registra;

f) jedinečné používateľské meno úradníka, ktorý vložil informácie do registra.

4. Informácie uvedené v odseku 3 sa uchovávajú len tak dlho, ako je to potrebné na účely vedenia záznamov a prehľadu o zaistenom, skonfiškovanom alebo spravovanom majetku, a v žiadnom prípade sa neuchovávajú dlhšie ako po tom, ako sa s nimi nakladá, resp. na účely poskytnutia ročnej štatistiky, ako sa uvádza v článku 27.

5. Členské štáty zabezpečia zavedenie primeraných technických a organizačných opatrení na zaistenie bezpečnosti údajov obsiahnutých v centralizovaných registroch zaisteného a skonfiškovaného majetku.

Článok 27

Štatistiky

1. Členské štáty zbierajú a vedú komplexné štatistiky na centrálnej úrovni o opatreniach prijatých podľa tejto smernice.

2. Členské štáty zabezpečia, aby sa štatistiky uvedené v odseku 1 zbierali každý kalendárny rok a zasielali Komisii každoročne do [1. septembra] nasledujúceho roka.

3. Komisia môže v súlade s článkom 30 prijať delegované akty, ktorými sa stanovujú podrobnejšie pravidlá týkajúce sa informácií, ktoré sa majú zbierať, a metodiky zberu štatistických údajov uvedených v odseku 1 a podmienky ich zasielania Komisii.

KAPITOLA VII

SPOLUPRÁCA

Článok 28

Spolupráca s orgánmi a agentúrami EÚ

1. Úrady členských štátov pre vyhľadávanie majetku úzko spolupracujú s Európskou prokuratúrou s cieľom uľahčiť identifikáciu nástrojov a príjmov alebo majetku, ktoré sa môžu stať alebo sú predmetom príkazu na zaistenie alebo konfiškáciu, v konaniach v trestných veciach týkajúcich sa trestných činov, v súvislosti s ktorými Európska prokuratúra vykonáva svoju právomoc.

2. Úrady pre vyhľadávanie majetku spolupracujú s Europolom a Eurojustom v súlade s oblasťami ich pôsobnosti na účely uľahčenia identifikácie nástrojov a príjmov alebo majetku, ktorý sa môže stať alebo je predmetom príkazu na zaistenie alebo konfiškáciu vydaného príslušným orgánom v priebehu trestného konania, a ak je to potrebné na predchádzanie trestným činom súvisiacim s porušením reštriktívnych opatrení Únie, ich odhaľovanie alebo vyšetrovanie.

Článok 29

Spolupráca s tretími krajinami

1. Členské štáty zabezpečia, aby úrady pre vyhľadávanie majetku spolupracovali so svojimi partnermi v tretích krajinách v čo najväčšej možnej miere a v súlade s uplatniteľným právnym rámcom na ochranu údajov na účely plnenia úloh podľa článku 5, a ak je to potrebné na predchádzanie trestným činom súvisiacim s porušením reštriktívnych opatrení Únie, ich odhaľovanie alebo vyšetrovanie.
2. Členské štáty zabezpečia, aby úrady pre správu majetku spolupracovali so svojimi partnermi v tretích krajinách v čo najväčšej možnej miere na účely plnenia úloh podľa článku 21.

KAPITOLA VIII ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 30

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.
2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 27 sa Komisii udeľuje na dobu neurčitú od [dátumu nadobudnutia účinnosti tejto smernice].
3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 27 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.
4. Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s expertmi určenými jednotlivými členskými štátmi v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva.
5. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.
6. Delegovaný akt prijatý podľa článku 27 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote [dvoch mesiacov] odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o [dva mesiace].

Článok 31

Určené príslušné orgány a kontaktné miesta

1. Členské štáty informujú Komisiu o orgáne alebo orgánoch určených na plnenie úloh podľa článkov 5 a 21.
2. Ak má členský štát viac ako dva orgány poverené úlohami podľa článkov 5 a 21, vymenuje maximálne dve kontaktné miesta na uľahčenie spolupráce v cezhraničných prípadoch.
3. Najneskôr do [... mesiacov po nadobudnutí účinnosti tejto smernice] členské štáty oznámia Komisii príslušný orgán alebo orgány, ako aj kontaktné miesta uvedené v odsekoch 1 a 2.
4. Najneskôr do [...mesiacov po nadobudnutí účinnosti tejto smernice] Komisia zriadi online register so zoznamom všetkých príslušných orgánov a určeného kontaktného miesta pre každý príslušný orgán. Komisia uverejní a pravidelne aktualizuje na svojom webovom sídle zoznam orgánov uvedených v odseku 1.

Článok 32

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do [dátum nadobudnutia účinnosti + 1 rok]. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení.
2. Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

Článok 33

Podávanie správ

1. Komisia do [dátum nadobudnutia účinnosti + 3 roky] predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, v ktorej posúdi vykonávanie tejto smernice.
2. Komisia do [dátum nadobudnutia účinnosti + 5 rokov] predloží Európskemu parlamentu a Rade správu hodnotiacu túto smernicu. Komisia zohľadní informácie poskytnuté členskými štátmi a všetky ďalšie relevantné informácie súvisiace s transpozíciou a vykonávaním tejto smernice. Komisia na základe tohto hodnotenia rozhodne o vhodných následných opatreniach, v prípade potreby aj o legislatívnom návrhu.

Článok 34

Vzťah k iným právnym nástrojom

1. Touto smernicou nie je dotknutá smernica Európskeho parlamentu a Rady 2019/1153/EÚ⁵⁶.

Článok 35

Nahradenie jednotnej akcie 98/699/SVV, rámcových rozhodnutí 2001/500/SVV a 2005/212/SVV, rozhodnutia 2007/845/SVV a smernice 2014/42/EÚ

1. Jednotná akcia 98/699/SVV, rámcové rozhodnutia 2001/500/SVV a 2005/212/SVV, rozhodnutie 2007/845/SVV a smernica 2014/42/EÚ sa zrušujú vo vzťahu k tým členským štátom, ktoré sú viazané touto smernicou, bez toho, aby boli dotknuté povinnosti týchto členských štátov týkajúce sa dátumu transpozície týchto nástrojov do vnútroštátneho práva.

2. Pokiaľ ide o členské štáty viazané touto smernicou, odkazy na nástroje uvedené v odseku 1 považujú za odkazy na túto smernicu.

Článok 36

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 37

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom v súlade so zmluvami.

V Bruseli

*Za Európsky parlament
predsedníčka*

*Za Radu
predseda/predsedníčka*

⁵⁶ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1153 z 20. júna 2019, ktorou sa stanovujú pravidlá uľahčovania využívania finančných a iných informácií na predchádzanie určitým trestným činom, ich odhaľovanie, vyšetrovanie alebo stíhanie a ktorou sa zrušuje rozhodnutie Rady 2000/642/SVV (Ú. v. EÚ L 186, 11.7.2019, s. 122).